

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, SPALIO – OCTOBER 27, 2015 • Vol. CVI Nr. 126 Kaina 1 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 10-26-2015

ŠIAME NUMERYJE:

Kviečiame prisiminti čikagiečius muzikus – 6 psl.

Surasti J. Totoraičio archyvai – 10 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Lietuvoje viešintis JAV Specialiųjų operacijų vadovybės vadovas gen. Joseph L. Votel (k.) susitiko su Lietuvos kariuomenės vadu gen. ltn. Jonu Vytautu Žuku. Alfredo Pliadžio nuotr.

Lietuvoje vieši JAV specialiųjų operacijų pajėgų vadas

Tai pirmasis JAV Specialiųjų operacijų vadovybės vado gen. Joseph L. Votel vizitas Lietuvoje. Pagrindinis generolo viešnagės tikslas – pažymėti glaudų JAV ir Lietuvos Specialiųjų operacijų pajėgų bendradarbiavimą tarptautinėse operacijose ir Lietuvos bei Baltijos regiono saugumo stiprinime, susipažinti su Lietuvos saugumo situacija, padėkoti Lietuvos specialiųjų operacijų pajėgų kariams už ilgalaikę paramą JAV Specialiųjų operacijų pajėgams ir

toliau stiprinti puikius Lietuvos ir JAV karinius ryšius.

Su gen. J. Votel susitiko Prezidentė Dalia Grybauskaitė, JAV ambasadorė Deborah A. McCarthy, Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Artūras Paulauskas, Lietuvos kariuomenės vadas gen. ltn. Jonas Vytautas Žukas, Valstybės saugumo departamento direktorius Darius Jauniškis, Lietuvos kariuomenės Specialiųjų operacijų pajėgų vadas plk. Modestas Petrauskas ir kariai. – 2 psl.

Lietuvos prezidentė Izraelyje susitiko su šaknų Lietuvoje turinčiais žydais ir jų palikuonimis.

Roberto Dačkaus nuotr.

Prezidentė pabrėžė litvakų indėlį

Spalio 20–21 dienomis Tel Avive, Izraelyje, vyko septintasis Pasaulio lietuvių ekonomikos forumas. Forume dalyvavo daugiau kaip 100 Lietuvos ir Izraelio verslo ir politikos atstovų, didžiausių Izraelio verslo bendrovių vadovai. Forume Lietuvos atstovai pristatė verslo, investavimo galimybes Lietuvoje, apibūdino Lietuvos ekonominę padėtį. Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė, atidarydama šį pirmą kartą Izraelyje vykstantį forumą, sakė: „Lietuva – viena labiausiai išsilavinu-

sių valstybių Europos Sąjungoje, Izraelis – viena daugiausiai mokslui ir tyrimams lėšų skiriančių šalių pasaulyje, lyderė informacinių technologijų srityje. Todėl, panaudojus mūsų šalių stiprybes, kartu galime tapti išskirtine ir konkurencinga jėga visame regione.“ Jau dabar Lietuvos ir Izraelio mokslininkai kartu įgyvendina daugiau kaip 60 mokslinių tyrimų projektų. Tačiau, Prezidentės teigimu, šis bendradarbiavimas galėtų būti dar intensyvesnis.

– 2 psl.

Melas ir klasta – kvailių ir bailių ramstis – Philip Chesterfield

Ukrainiečių tinklalapis unian.net praneša, kad Lenkija, minėdama nepriklausomybės dieną, išleido plakatų, primenančių, jog Ukrainos miestas Lvovas kadaise priklausė Lenkijos imperijai.

Ukrainiečiai išsėdė. Ukrainiečiams skauda. Neseniai prarado Krymo pusiasalį, beprarandą Donbasą ir Luhanską, o čia dar lenkai istorinius pradimus primena...

Lvovo miesto meras Andrejus Sadovojus paprašė Lenkijos generalinio konsulo Lvove paaiškinti, kas gi atsitiko, kad svarbių valstybinių švenčių proga lenkai jau nebeišsiverčia be plakatų, demonstruojančių ne pačius gražiausius Lenkijos-Ukrainos tarpusavio santykių puslapius.

Ukrainiečių susierzinimą galima suprasti. Viena ranka Lenkija padeda Ukrainai atlaikyti Rusijos agresiją, kita ranka žemina Ukrainą tarsi primindama, kad ir tarpukario metais ukrainiečiai nepajėgė apginti savųjų žemių.

Pikčiausia, kad plakatas – oficialus. Vertinant spaudoje pasirodžiusius pranešimus, matyti, kad nepriklausomybės dienos proga Varšuvoje organizuota sportinė akcija – masinis bėgimas. Žinoma ir tai, kad šiam renginiui specialiai buvo paruošta reklaminių plakatų. Viename iš plakatų pavaizduotas žemėlapis, kuriame Lvovas – Lenkijos sudėtyje.

Tarp akcijos partnerių – ir Varšuvos merija, ir iki šiol solidžią poziciją dėl santykių su kaimynais palaikęs laikraštis „Gazeta Wyborcza”. Plakatas puikavosi net Lenkijos užsienio reikalų ministerijoje.

Tad ne veltui ukrainiečiai panoro išsiaiškinti, kokia oficiali Lenkijos valdžios nuomonė. Lvovo meras taikliai pastebėjo: „Kaip reaguotų lenkai, jei vokiečiai nepriklausomybės dienos proga surengtų bėgimo maratoną su plakatu, vaizduojančiu Trečiojo Reicho žemėlapi?”

Šių eilučių autorius mano, jog Varšuva elgiasi netaktiškai. Juk Ukraina patekusi į didelę bėdą. Tik-

Kas kam rodo vidurinį pirštą?

GINTARAS VISOCKAS

ri draugai bent jau šiandien susilaikytų nuo bet kokių užuominų į kadaise egzistavusius teritorinius pradimus. Mat dabar kraujuoja nauji teritoriniai pradimai. Bet Lenkija, matyt, nežino, kas yra nuširdi užuojauta ir partnerystė be krislelio egoizmo.

Tiesa, lenkiškosios akcijos rengėjai lyg ir teisnasi: jie tenorėjo parodyti du žemėlapius. Pirmajame – Lenkija apie 1918-uosius metus atgavusi nepriklausomybę. Tik antrasis žemėlapis kažkodėl jau pavadintas aktualiuoju. Abu žemėlapiai apima 1918–2015-ųjų laikotarpį. Vadinasi, ir tą, kuris skaudus Ukrainai.

Bet jeigu išsėdė ukrainiečiai, logiškai svarstant, išsėdėti turėtume ir mes, lietuviai. Nes minimas plakatas byloja, jog lenkai kadaise buvo okupavę ir Vilnių.

Vilniaus meras Remigijus Šimašius kol kas tyli. Greičiausiai nepastebės lenkiškojo akibrokšto. Lietuvos diplomatai iš užsienio reikalų ministerijos irgi tikriausiai tylės. Gal ir teisingai elgiamasi nesureikšminant istorinių prisiminimų. Juk visai neseniai prie Lietuvos Seimo stūksojo piramidės su lietuviškaisiais žemėlapiais. Juose buvo nubrėžti ir Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kontūrai, nusidriekę iki pat Juodosios jūros. Tad dėl mūsų žemėlapių taip pat buvo galima išsėdėti.

Ir vis dėlto tarp to, kaip istoriją prisimena Lietuva ir kaip istoriją kartais bando vaizduoti Lenkija, – didelis skirtumas. Lietuvą sunku įtarti šiandien turint slapčių teritorinių užmačių. Ji nesikiša į Len-

kijos vidaus reikalus. Ji nemoko Varšuvos, kaip jai gyventi – kokius įstatymus priimti dėl tautinių mažumų, kokias raides abėcėlėje įteisinti, kiek lietuviškų mokyklų atidaryti Suvalkuose, kokius egzaminus Punksko ir Seinų lietuviams pristesti.

O Lenkija mums – nurodinėja. Nurodinėja ne tik subtiliai, bet ir grubiai. Kodėl Lenkija mano esanti visa galva aukščiau už Lietuvą? Mes tikrai skriaudžiame Šalčininkų lenkus? Mes per mažai pagarbiai bendraujame su Lenkijos premjerais, prezidentais? „Lietuvos ryto” apžvalgininkas Vytautas Bruveris mano būtent taip – galėtume pataikauti ir žemintis dar daugiau.

Viename iš paskutiniųjų savo komenatrų tinklalapyje lrytas.lt jis parašė: „Viena ranka glėbesčiuojamės, kita rodome vidurinį pirštą”. Apžvalgininko teigimu, šis palyginimas natūralus analizuojant, kodėl Lietuva iki šiol nepajėgė tapti Lenkijos strategine partnere...

O šių eilučių autoriui atrodo, jog viskas – atvirkščiai. Tai Lenkija klasingai apsimeta esanti nuosirdžia mūsų drauge, o iš tiesų – kaišioja pagalius į ratus kiekviena pasitaikiusia proga. Ir kantriai ieško lengvatikių lietuvių, įsitikinusių, jog puikūs Lietuvos-Lenkijos santykiai galimi tik tuomet, jei lietuviai atsiklaups ant kelių kaip „jaunesnysis brolis”.

Nusižeminimas – niekuo dėtas. Bendraujant su lenkais mus išgelbės tik tvirta laikysena. Nes būtent šios spynos raktas – Varšuvos rankose.

Į pagalbą pasitelksiu politologo Lauryno Kasčiūno argumentus. LRT komentare jis teigė: „Lietuvos ir Lenkijos santykiams didelės įtakos turi Lenkijos pasirinkta užsienio politikos kryptis. Ypač jos regioninė politika. Palankios sąlygos plėtotis Lietuvos ir Lenkijos partnerystei atsiranda tik tada, kai Lenkija imasi tęsti ‘jogailaičių’ užsienio politikos tradiciją, grįžta prie atsakingos lyderystės vidurio Europoje”.

Žodžiu, vien geros Lietuvos valios neužtenka.

Lietuvoje vieši JAV specialiųjų operacijų pajėgų vadas

Atkelta iš 1 psl.

Gen. J. Votel įteikė JAV Specialiųjų operacijų vadavietės medalį už nuopelnus stiprinant JAV ir Lietuvos Specialiųjų operacijų pajėgų bendradarbiavimą buvusiam pajėgų vadui plk. Darius Jauniškiui, dabartiniam Valstybės saugumo departamento direktoriui.

Lietuvos ir JAV Specialiųjų operacijų pajėgų bendradarbiavimas prasidėjo prieš daugiau nei dvidešimt metų, primena Krašto apsaugos ministerija. Kokybine prasme aukštesnis abiejų valstybių Specialiųjų operacijų pajėgų santykių ir suderinamumo etapas prasidėjo 2002 metais, kai Lietuvos kariai pradėjo dalyvavimą JAV vadovaujamoje kontrteroristinėje operacijoje „Tvirta taika” (angl. „Enduring Freedom”) Afganistane. Taip pat daugiau nei dešimtmetį kasmet Lietuvos ir JAV SOP kariai dalyvauja bendrose karinėse pratybose kartu treniruodamiesi ir stiprindami tarpusavio sąveiką atliekant pagrindines specialiesiems daliniams skirtas užduotis – aptikti ypač svarbius ir strateginės reikšmės taikinius, sutrikdyti priešiškų pajėgų ketinimus arba juos neutralizuoti.

ELTA

Prezidentė pabrėžė litvakų indėlį

Atkelta iš 1 psl.

Lietuvos verslo konfederacijos prezidentas Valdas Sutkus kalbėdamas forumo dalyviams pastebėjo, kad Pasaulio lietuvių ekonomikos forumas rengiamas Izraelyje neatšiktinai. Lietuvą ir Izraelį jungia verslo ryšiai ir ekonomikos orientacija į aukštos vertės produktus. Lietuvą ir Izraelį taipogi sieja istorija – Izraelyje gyvena apie 200 000 Lietuvos žydų – litvakų. Buvęs Izraelio prezidentas Shimon Peres gimė netoli Vilniaus, litvakų bendruomenėje. Jis forumui atsiuntė vaizdo sveikinimą. Litvakas yra ir Izraelio ministras pirmininkas Benjamin Netanyahu.

Spalio 21 d. Tel Avive Lietuvos Respublikos prezidentė atidarė ir pirmąją istorijoje Izraelio litvakų forumą. Forumo atidarymo kalboje D. Grybauskaitė sakė: „Lietuvos žydai ir jų palikuonys,

Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė dalyvavo Izraelio litvakų forumė. Roberto Dačkaus nuotr.

pasaulyje garsėjantys litvakų vardu, atliko ypatingą vaidmenį kuriantis abiem valstybėms – ir Lietuvai, ir Izraeliui... Ateitis priklauso nuo mūsų geros valios ir bendrų pastangų. Todėl kviečiu puoselėti ryšius, kurie mus jungia.”

„Draugo” info

Pagal [alkas.lt](#); [investlithuania.com](#); [lrp.lt](#) ir [lzinios.lt](#)

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME „DRAUGĄ” • www.draugas.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mąžindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame.

„Draugo” prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

Jau kelinti metai rudeniop iš vienos laidojimo įstaigos gaunu laišką, kuriame mane vadina „draugu“. Spėju, kad ta įstaiga apie mane žino daugiau nei aš apie juos. Laiškas nepasirašytas, bet jame prašo mano pagalbos. Jie nori žinoti apie mano planus, kaip planuoju palaidoti savo mylimą šeimos narį. Bet taip pat jie nori žinoti mano amžių, ar aš dirbu, ar ketinu iš anksto susimokėti savo laidotuvių išlaidas.

Jie nori žinoti, kuriose kapinėse norėčiau būti palaidotas ir kokią sumą pinigų norėčiau išleisti. Jiems įdomu, ar esu surašęs savo biografinius duomenis. Nori žinoti, ar turiu gyvybės draudimą ir testamentą. Tiesa, klausimo apie ūgį – nėra. Apklausos pabaigoje atsiprašo, jei ši apklausa mane pasiekia man esant mirties patale.

Tie metiniai laiškai beveik sutampa su lietuvių švenčiamomis Vėlinėmis. Tai visų mirusiųjų pagerbimo šventė, švenčiama lapkričio 2 d. Tą dieną Lietuvoje ir kitur pasklidę lietuviai aplanko mirusiųjų kapus, uždega žvakes. Vėlinės šventė ir pagonys. Tai buvo Ilgių šventė. Jie dažydavo kiaušinius raudonai ir juodai, nešdavo juos ant kapų ir tikėdavosi, kad tai atneš jiems gerą derlių ar dar kokių nors malonių. Per Vėlinės buvo paplitęs paprotys susėdus už stalo pasakoti šiurpias istorijas apie vėles. Po tokių istorijų išeiti į lauką būdavo dar baisiau.

Prieš Vėlines mes gal dažniau pagalvojame apie mirtį. Perskaičiau psichologės Marijos Turlinskienės patarimus ir pastabas apie, liečiantį patį mirties vyksmą (medicina.lt, 2015.10.03). Kas tą nelengvą procesą palengvina? Ji aiškina, kad pati mirtis neretai atneša palengvėjimą, bet labiausiai gąsdina pats mirimas. Ar man skaudės, ar galėsiu įkvėpti? Gąsdina bejėgiškumas, vienatvė, kontrolės praradimas, nežinomybė. Išėjimą – mirtį – labai apsunkina mirties neigimas. „Net tuo metu, kai žmogus pukiai suvokia

„Mieli draugai, kai aš numirsiu...“

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

ligos ir savo situacijos grėsmingumą, kai būklė yra prasta, atsiranda magiškas tikėjimas, kad gydytojai ką nors sugalvos, padarys, kad įvyks stebuklas”, – rašo psichoterapeutė. Tokį mirties neigimą dažnai turi ir mirštančiojo artimieji, ir tai gali labai apsunkinti bendradarbiavimą su medicinos darbuotojais.

Kitas veiksnys, kuris nepadeda numirti lengvai ir greitai, tai neužbaigti savo vidinio pasaulio reikalai: sąžinės priekaištai, nepasitenkinimas savimi ir savo gyvenimu, negalėjimas atleisti sau pačiam padarytų gyvenimo klaidų, negalėjimas leisti sau numirti. Žemiškų reikalų sutvarkymas, tokių kaip testamentą parašymas, taip pat yra svarbus mirties aki-vaizdoje. Savo rašinio pabaigoje ji paliečia klausimą apie tikėjimą. Tikintiems žmonėms reikalinga pasirošti mirčiai ir oriai ją pasitikti. Čia padeda išpažintis, švento Sakramento priėmimas, malda, susitikimas su kunigu. Mirimo vyksmą gali apsunkinti pyktis ant Dievo arba bandymas su Juo derėtis.

Negalima nuvertinti testamentą – velionio nurodymų – svarbos. Kitas svarbus „popierėlis“ yra mirties pranešimas. Dažniausia juo pasirūpina velionio šeima ar artimieji. Tačiau ta tradicija pamažu kinta ir vis daugiau ir daugiau žmonių patys parašo savo mirties pranešimą. Šeimai tereikia įrašyti mirties datą. Internetu jau galima pirkti nurodymus, kaip parašyti savo mirties pranešimą. Yra tei-

giančių, kad toks noras sietinas su pokarinės žmonių generacijos, gimusios 1946–1964 metais, polinkiu savo gyvenime viską kontroliuoti, įskaitant ir tai, kas bus apie juos rašoma jiems mirus. Tokiuose pranešimuose pateikiami ne tik biografiniai duomenys, bet dažnai įterpiama mirusiojo gyvenimo filosofija ar gairės. Pvz., viena moteris rašė, kad ji dovanai gavo savo gyvenimą ir dabar atėjo laikas tą gyvenimą gražinti. Nors tai jai sunku padaryti, tuo pačiu ji jaučiasi dėkinga už turėtą gyvenimą.

Sociologai teigia, kad savo mirties pranešimų rašyme atspindi visuomenės didėjantis polinkis daugiau kalbėti apie pačią mirtį. Yra internetinių svetainių, kurių lankytojai dalijasi savo mintimis apie mirtį. Yra net klubai, kurių nariai, susitikę prie užkandos, diskutuoja mirties temomis. Daugelis neįsivaizduoja, kad patys galėtų parašyti savo mirties pranešimą. Kiti galvoja, kad neturi sugebėjimų rašymui bet kokia tema. Norintiems apie save parašyti, bet nepasitikintiems savo jėgomis, duodama visa eilė patarimų. Tarp jų ir tokių:

Jeigu nutarėte – nedelskite. Galvokite apie savo mirties pranešimą kaip laišką savo šeimai. Parašykite apie save: gimimo datą, vietą, išsilavinimą, vedybas, vaikus, tarnavimą kariuomenėje, turėtą amatą ar profesiją, savo visuomeninį bei dvasinį pasaulį. Galima paminėti savo pomėgius, atmintinas keiliones, pasiekimus, jubiliejus, šventes. Kaip norėtumėte savo šeimos būti prisimenamas? Ką ypač svarbaus norėtumėte saviesiems pasakyti? Ką savo gyvenime išmokote ir norėtumėte kitiems perduoti? Jei buvote sąmojingas humoro jausmo nereiktų slėpti ir savo mirties pranešime. Čia prisiminiau vieno Key West kapinėse esančio antkapio užrašą anglų kalba, kuris skelbia: „Bragioji, aš tau sakiau, kad sergu!“

NUOMONĖS, KOMENTARAI

Šaukiu aš tautą

KĘSTUTIS J. EIDUKONIS

Nemažai laiko jau yra praėję nuo Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) bei JAV Lietuvių Bendruomenės (JAV LB) įkūrimo. Pastaroji atliko didžiulį darbą nuo savo įkūrimo pradžios. Jos „Chartą“ būtų pravartu paskaityti kiekvienam lietuviui, tiek gyvenančiam Lietuvoje, tiek ir už jos ribų. Abi organizacijos turi kuo pasigirti. Tačiau taip pat tenka pripažinti, jog abi šiuo metu išgyvena vidurio amžiaus krizę. Šiuo klausimu turiu nemažai patirties, nes ir pats gyvenime ne kartą tai išgyvenau.

Daliai mūsiškių kyla abejonių, ar šios organizacijos vis dar tinkamai veikia atstovaudamos Lietuvos išeivius ir ar jų išvis reikia. Kita dalis tuo tarpu dalina JAV Lietuvių Bendruomenę į dvi dalis: „Trečiąją bangą“ (žmonės, emigravusius po Nepriklausomybės atkūrimo 1991 m.), bei „Antrają bangą“ (žmonės, emigravusius po Antrojo pasaulinio karo bei jų atžalas). Siūloma „išmesti“ iš LB antrosios bangos išeivius, teigiant, jog jie yra per daug nutolę nuo Lietuvos aktualijų, pasenę, nesuvokia šalies problemų, nesupranta naujųjų išeivių vargų. Toks požiūris ne tik kad neduoda jokios naudos, bet dar ir verčia abi puses tolti nuo organizacijos. Mūsų susiskaldymas naudingas tik Rusijos prezidentui Putinui ir gal dar keliems asmeninių tikslų besivaikantiems Lietuvos vadovams.

Man bei mano bendraminčiams yra gan akivaizdu, jog abiems organizacijoms yra būtina apsvarstyti, o gal

tiksliau iš naujo nutarti, kokia yra jų vizija ir paskirtis, kokie užsibrėžti tikslai. Tiek JAV LB, tiek ir PLB buvo įsteigtos tam, kad prisidėtų prie lietuviškos kultūros bei tapatybės iš-

JAV pulk. leit. Kęstutis J. Eidukonis (d.) ir Vytautas Landsbergis.

Asmeninio archyvo nuotr.

saugojimo, Lietuvai esant sunkiame Sovietų Sąjungos okupaciniame junge. Vienas iš tikslų buvo kovoti bei siekti Lietuvos nepriklausomybės ir demokratinės respublikos atkūrimo. Kai pastarasis tikslas buvo įgyvendintas 1990 kovo 11 d., abi organizacijos ėmėsi padėti lietuviškajai diasporai išsaugoti kultūrą, kalbą, padėjo naujiesiems išeiviams užmegzti ryšį su senaisiais. *Status quo* išsaugojimas tapo prioritetu. Abi organizacijos aktyviai prisideda prie mokyklų išlaikymo, kultūrinių renginių organizavimo, tačiau misija sukurti Lietuvą, kuria

visi galėtume didžiuotis, tarsi prasmego į užmarštį.

Prašau negalvokite, jog aš nemyliu Lietuvos ar nevertinu to, kiek daug buvo nuveikta labai sudėtingomis aplinkybėmis. Per 25 Nepriklausomybės metus mes, lietuviai, daug pasiekėme, tačiau vis dar yra aibė problemų, kurios verčia mases tautiečių spjauti į Lietuvą ir emigruoti. Pastarojo JAV LB posėdžio metu šnekučia-

Kalbėdamasis su antrosios bangos išeiviais bei jų vaikais aš pakomentavau: „Jūsų pateikiamos priežastys, dėl kurių negrįžtate atgal į Lietuvą, sutampa su priežastimis, kurias mini trečiosios bangos emigrantai, tačiau jie dar pridėjo Putino baimę“. Antrosios bangos išeivių vaikai spėjo įsitvirtinti Amerikoje, čia jie turi gerus darbus, šeimas, namus; šie žmonės nelabai randa priežasčių viską mesti ir ieškoti laimės Lietuvoje. Paklausti, ar suiktų kraustyti, dauguma atsakė: „Mielai! Jeigu padėtis Lietuvoje pasikeistų ir Lietuva galėtų konkuruoti su Amerika, kodėl gi ne“. Trumpai tariant, dabartinė situacija Lietuvoje skatina ne imigraciją, bet emigraciją.

Jeigu JAV LB bei PLB nori augti ir pritraukti vis daugiau narių, joms būtina pakeisti savąsias misijas į kažką, kas orientuotųsi į klestinčią Lietuvą, ką nors tokio, kas būtų verta Partizanų bei visų tremtinių aukų. Šiam tikslui pasiekti yra būtina pabrėžti balsavimo bei aktyvaus domėjimo Lietuvos aktualijomis svarbą! Užtenka elgetauti prašant lėšų bei paslaugų iš valstybės tam, kad būtų išlaikytas *Status quo!* „Geriau uždegti bent vieną žvakę, nei keikti tamsą...“. Todėl šaukiu aš visus lietuvius, tiek valstybės vadovus, tiek ir paprastus piliečius vienyti ir kartu dirbti Lietuvos labui! Sukurkime tokią Lietuvą, dėl kurios nebūtų gėda nei mums, nei mūsų vaikams, nei anūkams, kurioje visi galėtų gyventi ir pelningai dirbti.

Šį straipsnį padėjo rašyti Aira Berkerytė

Kęstutis J. Eidukonis – JAV plk. leit. (dim.), PLB ir LR Seimo komisijos narys, PLB Ekonomikos komisijos narys, PLB Seimo narys, JAV LB Tarybos narys, Kazimiero Simonavičiaus universiteto Tarybos narys.

TELKINIAI

Esu aistringas lietuviškos muzikos propaguotojas

Tadas Korris Asmeninio T. Korris albumo nuotr.

Ne vienas studentas yra gavęs LF stipendiją. Ši stipendija yra tarsi dovana, tai negražinama parama studijuojantiems, tačiau ją teikiant atsižvelgiama į stipendininko veiklą lietuvybės baruose. Smagu, kad išeivijoje gyvenantys jauni žmonės įsitraukia į lietuvišką veiklą, kad jie didžiuojasi būdami lietuviais. Šį kartą skaitytojus norime supažindinti su LF stipendininku kontrabosininku Tadu Korris.

– Papasakokite apie savo lietuviškąsias šaknis.
– Aš didžiuojuosi, kad esu ir kanadietis, ir lietuvis. Mano seneliai Jurgis ir Emilija Antrojo pasaulinio karo pabaigoje buvo priversti palikti Lietuvą ir pasitraukti į Vakarus. Jie apsigyveno Vokietijoje, o po karo įsikūrė Edmonton (Alberta provincijoje, Kanadoje). Atvykę į Kanadą kartu su kitais kūrė Kanados Lietuvių Bendruomenę, statė Lietuvių namus ir koplyčią. Močiutė dirbo lietuviškoje mokykloje, o senelis talkino statyboms. Tad nieko keista, kad ir mano mama, jos broliai ir seserys, o vėliau ir aš dalyvavome lietuviškoje veikloje. Nuo pat mažens buvau aktyvus lietuviškų renginių dalyvis, o kai paaugau ir pats ėmiau juos organizuoti. Lietuviškas gyvenimas man patiko ir aš visada didžiavausi, jog esu lietuvis. Aš ir šiandien dėkingas savo šeimai, kad ir mūsų namuose buvo kalba ma lietuviškai.

– Kaip muzika tapo Jūsų gyvenimo dalimi?
– Muzika pradėjau domėtis dar būdamas labai mažas. Nuo 5 metų mokiausi groti fortepijonu. Meilę muzikai man įskiepijo senelis Jurgis, mėgęs operą, klasikinę bei liaudies muziką. Dažnai girdėdavau jį dainuojant. Bet didžiausią įtaką mano muzikiniam išsilavinimui padarė mama Nijolė Karosaitė-Korris. Ji dirbo su tokiomis kompanijomis kaip Glyndebourne Festival Opera, Toronto Symphony bei Edmonton Opera. Ją, kaip ir senelį, girdėdavau dainuojant ir skambinant pianinu. Mūsų namuose visada skambėdavo klasikinės muzikos įrašai. Mano vaikystė prabėgo operų spektaklių repeticijose, nuo mažens žavėjaisi muzikantais ir dainininkais, kuriuos mačiau.

– Kodėl pasirinkote kontrabosą?
– Vidurinėje mokykloje grojau saksofonu. Bandžiau groti ir smuiku, tačiau man nelabai sekėsi. Tuo

metu nebuvo geras atlikėjas, tačiau buvau aistringas klasikinės ir orkestrinės muzikos klausytojas.

Kartą mokykloje pamačiau kampe stovintį kontrabosą, kuriuo niekas negrojo. Vieną dieną aš nutariau jį parsinešti namo ir pabandyti juo pagroti. Jau išgirdęs pirmuosius garsus, išimylėjau šį instrumentą. Pradėjau lankyti privačias pamokas. Greitai grojimas kontrabosu tapo mano aistra.

– Smuikininkai didžiuojasi galintys groti brangiais senųjų meistrų pagamintais instrumentais. O kaip yra su kontrabosu?

– Taip, groti Antonio Stradivari, Andrea Guarneri, Andrea Amati pagamintu instrumentu – kiekvieno smuikininko svajonė, išsipildanti tik mažai saujelei išrinktųjų. Už tokį instrumentą kartais

gotais ir, žinoma, violončelėmis ir t. t. Toks susigrojimas leidžia išgauti labai įdomių garsų ir tekstūros.

– Koks muzikos žanras jums labiausiai patinka? Kaip pasirenkate repertuarą?

– Man patinka klasikinė muzika, tačiau labiausiai mėgstu XX amžiaus muziką. Tai laikotarpis, pasižymėjęs nepaprastai sparčiu mokslo ir meno vystymusi, didelėmis permainomis visuomenės gyvenime. Menininkai siekė neatsilikti nuo mokslo ir technikos pažangos. Jie ieškojo naujų išraiškos būdų, kurių pagalba galėtų perteikti subtiliausius išpūdžius ar atskleisti slapčiausias žmogaus sielos kerteles. Mano mėgstamiausi to laikotarpio kompozitoriai (nors, tiesą pasakius, labai sunku kurį nors išskirti) yra Richard Wagner, Sergei Prokofiev, Johannes Brahms, Sergei Rachmaninov ir Gustav Mahler.

Kadangi daugiausia koncertuoju su orkestrais, tai ir mano repertuarą nulemia tai, su kokių orkestru groju ir kokią jis pasirenka repertuarą. Solo partijos kontrabosams beveik nerašomos, tačiau įvairovė vis tik egzistuoja, dažniausiai kontrabosui pritaikomas violončelės repertuaras.

– Kai kurie šiandienos menininkai linkę eksperimentuoti, išbandyti naujus žanrus. Ką apie tai manote?

– Mokydamasis Manhattan muzikos mokykloje aš grojau daug klasiikinės muzikos. Manau, kad vis tik klasika yra muzikos pagrindas, ir aš, pirmiausia, esu klasikos atlikėjas. Tačiau ir šiomis dienomis parašoma daug puikios šiuolaikinės muzikos. O kai kada įdomu kartu su orkestru „pažaisti“ ir džiazą. Šis „žaidimas“ – smagus ir gaivus.

– Esate konkurso „20 under 20“ Kanadoje nugalėtojas. Kas tai per konkursas?

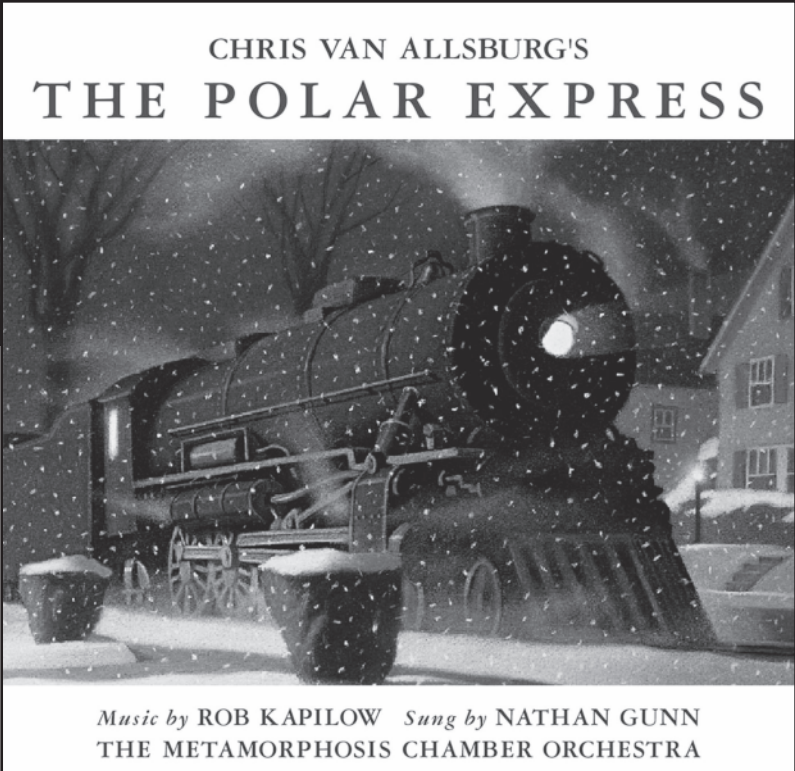
– Tai konkursas talentingam Kanados jaunimui. Būdamas studentu grojau Edmonton (Alberta provincija) jaunimo orkestre). Kartu su Edmonton Lietuvių Bendruomene, kuriai vadovavo mano mama, pateikėme prašymą „Province of Alberta’s Community Initiatives Program“ projektui – pasiūlėme įrašyti Mikalojaus Konstantino Čiurlionio simfoninę poemą „Miške“ ir išleisti kompaktinę plokštelę. Gavę finansinę paramą pradėjome įgyvendinti projektą. Mano pareiga buvo surinkti 66 jaunus muzikantus, kurie sutiktų paaukoti savo laiką ir tapti orkestro „Vytis“ nariais. Mūsų noras išsipildė: 2007 metais orkestras gyvai pagrojo koncertą Edmonton miesto rotušėje, įrašė kompaktinę plokštelę ir susilaukė miesto mero Stephen Mandel pagyrimo. Už šį projektą ir gavau „Top 20 under 20“ apdovanojimą. Šiuo savo pasiekimu didžiuojuosi iki šios dienos.

– Kaip atsidūrėte New Yorke?

– Gyvenimo kelias suvedė su keletu New Yorko filharmonijos (New York Philharmonic) orkestro muzikantų, kurie, išklause mane, paskatino mokytis Manhattan muzikos mokykloje. Tad paklausęs jų patarimo ir atvykau į New Yorką. Čia baigiau bakalauro ir magistro studijas. Esu laimingas, kad nusišypsojo laimė ne tik mokytis pas pasaulinio lygio mokytojus, bet ir įgyti naujos gyvenimo patirties.

– 2012 metais kartu su bendraminčiais įkūrėte kamerinį orkestrą „Metamorfozės“ (Metamorphosis Chamber Orchestra). Kaip gimė ši idėja? Kokie orkestro tikslai?

– Mano susižavėjimas kamerine muzika prasidėjo tada, kai „atradau“ nuostabius nedidelės apimties muzikinius kūrinius, kuriuos gali atlikti nedidelės sudėties ansamblis. Mane ypač žavėjo tokie kūriniai kaip S. Prokofev Kvintetas, Koncertino arba Erwin Schulhoff Trio. Dar besimokydamas magistrantūroje su nedidelės apimties ansambliu (iki 20 muzikantų) surengiau keletą kamerinės muzikos

Metamorphosis Chamber Orchestra įrašyta kompaktinė plokštelė, kurią galima įsigyti www.amazon.com

tenka pakloti ir milijoną dolerių. Tačiau ir šiuolaikiniai meistrai padaro neblogų muzikos instrumentų. Kontrabosų pasaulyje tas pats, nors, laimei, kainos milijono nesiekia. Didžiausia mano girdėta kaina už šį instrumentą – 400 000 dol. Tačiau didelė kaina ne visada reiškia gerą instrumento kokybę. Galima nusipirkti visai neblogą instrumentą už 10 000–20 000 dol. Tai taip pat nepigu, tačiau vis tik ne 400 000 dol.!

Aš asmeniškai groju Bohemijos /Vienos meistrų maždaug 1790–1800 metais pagamintu, tamsiai raudonu laku padengtu kontrabosu su drakono pavidalo galvute. Man patinka šis instrumentas savo turtingu, aiškiu ir sodriu garsu.

– Paprastai kontrabosas orkestre ne taip pastebimas kaip kiti styginiai instrumentai. Jiems beveik nekuriamos solo partijos. Ar ne apmaudu „griežti antruoju smuiku“?

– Visai ne! Aš mėgstu kontraboso vietą orkestre. Šis didžiausias ir žemiausio registro styginis muzikos instrumentas orkestre yra vienas svarbiausių. 5–8 kontrabosininkų grupė orkestrui gali suteikti galingą garsą! Manau, kad daugumą kontrabosininkų šis instrumentas traukia savo žemais tonais. O dėl vietos orkestre – ne visi mėgsta stovėti pirmose orkestro linijose, ir aš – ne išimtis.

Aksominis kontraboso garsas yra pagrindas visuose pasaulio orkestruose, jis yra orkestro širdis, kuri nepaliaujamai pulsuoja. Pats instrumentas reikalauja daug įgūdžių ir pasiruošimo. Nors jis didelis, tačiau kartais juo reikia groti taip pat vikriai, kaip ir smuiku. Be to, priklausomai nuo atliekamo kūrinio, turime „susistgyuoti“ su kitais muzikos instrumentais: mušamaisiais, ragais, trombonais, fa-

koncertų, kurie susilaukė puikaus muzikos mylėtojų įvertinimo. Taip susipažinau su Pierre Lidar ir Jacek Mioduszewski. Tapome bendraminčiais ir įkūrėme kamerinį ansamblį, kuris klausytojams pristato mažiau žinomų kompozitorių ar rečiau kitų atlikėjų atliekamus kūrinius. Padedant „Dr. Seuss ir Polar Express“ įrašėme Robert Kapilow kūrinius, o norintys šią kompaktinę plokštelę gali nusipirkti internetinėje parduotuvėje amazon.com

– Teko skaityti Jūsų straipsnius laikraštyje „Draugas News“. Kas paskatino Jus bendradarbiauti su šiuo laikraščiu?

– Esu aistringas lietuviškos muzikos propaguotojas. Ne kartą dariau įvairiausius projektus, skatinančius lietuviškos muzikos sklaidą, kūriau įvairiausias šios muzikos atlikėjų grupes. Kartą Washington, DC, po pasikaitos apie lietuvišką klasikinę muziką prie manęs priėjo „Draugas News“ redaktorė Vida Kuprytė, kuri ir pasiūlė leidinyje vesti pastovią skiltį. Tad nuo š. m. balandžio kartą per mėnesį pasirodo mano straipsniai apie Lietuvos kompozitorius. Tas darbas man ne tik suteikia malonumą dalintis su skaitytojais turtingu Lietuvos muzikos palikimu, bet ir man pačiam duoda naudą – aš iš arčiau susipažįstu su turtingu muzikiniu Lietuvos lobiu. Ne paslaptis, kad daugelis žmonių žino, kad M. K. Čiurlionis puikus kūrėjas, tačiau Lietuvoje turime tiek daug kitų puikių kompozitorių!

– Esate labai užsiėmęs – grojate su žymiais simfoniniais orkestrais, dalyvaujate įvairiausiuose projektuose, esate pedagogas. Kaip randate viskam laiko?

– Didelis užimtumas muzikiniame gyvenime iš vienos pusės yra palaima, bet kartu yra varginantis. Įdomu, kai kiekvieną dieną atrandi naujų, įdomių dalykų, smagu, kai gali groti savo mėgstamų kompozitorių kūrinius, dalyvauti įvairiausiuose projektuose, susipažinti su dar nežinomais kompozitorių kūriniais, malonu, kad gali perteikti savo žinias ir muzikinę patirtį mokiniams bei studentams. Tam, kad viską padarytum, reikia labai save disciplinuoti, reikliai sustatyti savo dienotvarkę ir griežtai jos laikytis. Tada viską suspėsi.

– Sveikiname Jus sukūrus šeimą. Ar jūsų žmoną taip pat muzikantė?

– Ačiū, mes labai laimingi! Mano žmona Sara yra violončelininkė, o susitikome mes Manhattan muzikos mokykloje beveik prieš ketverius metus. Po studijų aš grojau Charlotte simfoniniame orkestre. Patekti į šį orkestrą nelengva. Praėjusiais metais Sara laimėjo konkursą ir taip pat įsiliejo į šio orkestro muzikantų gretas. Tai buvo viena laimingiausių dienų mano gyvenime. 2014 m. rugsėjį mes apsigyvenome Charlotte, o š. m. kovą atšventėme vestuves. Dar vienas mūsų šeimo narys – katinas Pipiras (kaip mano močiutė sako: „Pipirytė“) (Juokiasi).

– Ačiū už pokalbį.

P. S. Kontrabosininkas Tadas Korris kartu su kitu LF stipendininku pianistu Edvinu Minkštimu turėjo atlikti koncertą „Rudens spalvų garsai“ Lietuvių Fondo metiniame pokilyje lapkričio 7 d. Pasaulio lietuvių centre Lemonte. Deja, muzikantas susižeidė ranką ir šįkart koncertuoti Čikagoje negalės. Lauksime kitos progos!

Kalbino **Laima Apanavičienė**

Tėviškė turi priežastį švęsti

Paminėtas vaisingas kunigo Liudo Miliausko tarnystės dešimtmetis

RAMUNĖ LAPAS

Kaip visada šilta, tik iškilmingiau ir šurmulingiau buvo Lietuvių evangelikų liuteronų Tėviškės parapijoje praeitą sekmadienį – saulėtą, rudeniškomis spalvomis žėrinčią spalio 25-ąją. Šventė buvo dviguba proga – Reformacijos šventė ir kunigo Liudo Miliausko tarnystės šioje parapijoje dešimties metų sukaktis.

Šventinę nuotaiką kūrė, žinoma, pačių parapijiečių nusiteikimas ir meilė savo kunigui, bet taip pat vargonų, violončelės (latvė Mara Leonard) ir fortepijono (Loreta Mieštininkienė) muzika, šventiškai papuoštas altorius, prie kurio šįkart kunigas Liudas Miliauskas buvo ne vienas – jam talkino liuteronų reformatų kunigė diakonė Erika Brooks ir iš Toronto, Kanados, specialiai į šventę atvykęs Lietuvių evangelikų liuteronų Išganytojo parapijos kunigas Algimantas Žilinskas.

Kaskart kai vyksta Sekmadieninė mokyklėlė, kunigas Liudas prieš pamaldų pradžią tradiciškai sukviečia prie altoriaus vaikus ir su jais kalbasi. Šįkart – apie darbą ir šventimą, vieną iš Dievo įsakymų, kurio esmė – prieš švenčiant reikia dirbti, ir dirbti gerai – tada bus priežastis švęsti. Išklause trumpo pamokslėlio ir sukalbėjė maldele, simboliškai „prisegė“ prie altoriaus savo širdies, vaikai nuėjo į klasę.

Kunigas Liudas pasidžiaugė, kad štai dešimt metų kartu kūrė Tėviškę, kuri buvo ant praradimo slenksčio, ir jis, ir parapijiečiai dabar gali pasidžiaugti bendro darbo vaisiais. Jis priminė istoriją apie vieną kunigą, kuris suruošė savo parapijos laidotuves. Priėję prie karsto pasižiūrėti kaip gi atrodo ta parapija, kurią jie laidojo, kiekvienas žmogus išvydo savo atvaizdą, nes karsto dugne buvo padėtas veidrodys...

Pamaldose dalyvavusi kunigė diakonė Erika Brooks ne tik skaitė skaitinius, bet ir perdavė sveikinimus kunigui Liudui nuo Ziono lietuvių evangelikų liuteronų parapijos bei Lietuvių reformatų išeivijoje bendruomenės.

Pamokslą sakė svečias iš Kanados – kunigas Algimantas Žilinskas. Jis prisiminė, kaip prie dešimt metų kunigui Jonui Liorencui nutarus grįžti į Lietuvą, jis matė tik vieną tinkamą kandidatą užimti tai vietai – Lietuvoje tuomet klebonavusį jauną kunigą Liudą Miliauską. „Džiugu matyti šią dieną sutartines pastangas ir jų rezultatus – gyvą, pulsuojančią Tėviškės parapiją“, džiaugėsi svečias iš Toronto. Kunigas Žilinskas prisiminė, kad prieš daug metų, jam studijuojant Čikagoje, Tėviškė buvo ir jo parapija. Kita pamokslo dalis buvo skirta prisiminti Martynui Liuteriui ir Reformacijos esmei. „Mes esame dvasiškai suaugę, esam žmonės reformuoti pagal Dievo norą“, – kalbėjo kunigas Žilinskas.

Tėviškės parapijos pirmininkė Irena Kleinaitienė perskaitė keletą sveikinimų kunigui Liudui, tarp jų – iš Evangelikų liuteronų vyskupo Vilniuje Mindaugo Sabučio. Motiniškai šiltas buvo jos pačios žodis. „Dauguma žmonių eina gyvenimo keliu net nesusimąstydami, ar jis juos veda ten, kur jie norėtų atsидurti, – kalbėjo ji. –

Kuniga Liudą sveikina Sekmadieninės mokyklėlės vaikai.

R. Lapas nuotraukos

Ir nors kunigas Liudas net negalvojo apie išvyką iš Lietuvos ir mažai žinojo apie Tėviškės parapiją, Jo vedamoji ranka parodė kelią į Tėviškę. ...Jo pasirinkimas pakeitė ne tik mūsų gyvenimus, bet ir jo. Ir esame be galo dėkingi Dievui už tokią gražią dovaną”.

Parapijos pirmininkė labai gražiai apibūdino kunigo Liudo tarnystės esmę: „Jis tiesiog perduoda kitiems truputėlį savęs – kilnų akta, naudingą idėją, padėkos žodį, paramą sunkią akimirką, supratimą, laiku išsakytą pasiūlymą ar humorą. Tarsi paima kažkokią savo proto dalelę, papuošia ją savo širdies taurumu ir įdeda tai į kito žmogaus protą ir širdį”.

I. Kleinaitienė padėkojo kunigui Liudui už „jo energiją ir meilę”, už tai, kad „ištikimai, kas sekmadienį įkvepi mums Dievo dvasios malonę”, kad „esi su mumis, kad esi mūsų dvasinis mokytojas ir vedėjas”, kad „sugebi atlikti tiek daug gerų darbų”, kad „gali vis vesti mus arčiau prie Dievo žodžio ir Jo meilės.”

Parapijiečių vardu I. Kleinaitienė įteikė kunigui Liudui simbolinę širdutę ir patepimo aliejų – krizmą. „Tai dovana, kurią tu pats išsirinkai”, – sakė ji.

Čikagos lituanistinės mokyklos vardu kunigą Liudą tarnystės de-

Įspūdingas šventinis tortas

šimtmečio proga sveikino jos direktorė Laima Apanavičienė ir buvusi direktorė Jūratė Dovilienė. Už gražią tarnystę, atnaujintą sekmadieninę mokyklėlę ir kitus per dešimtmetį nuveiktus darbus kunigui Liudui Miliauskui dėkojo vyskupas emeritas Hansas Dumpys.

Po šventinių pamaldų parapijiečių ir svečių laukė gražiai padengti stalai, skanūs pietūs ir specialiai šiai progai parapijietės Zemos Bartkienės papuoštas tortas, ant kurio puikavosi 2013 m. daryta Tėviškės parapijiečių nuotrauka. Bet svarbiausia buvo – visą šventinio sekmadienio popietę lydintis nuostabus tarpusavio meilės ir šeimyniškumo jausmas, kurio neužsakysi, kurio specialiai nesukursi – jis arba yra tarp žmonių, arba jo nėra. Perfrazuojant Lietuvos himną – te meilė ir darna ir toliau težydi!

Iš k.: parapijos pirm. I. Kleinaitienė, kun. L. Miliauskas, diakonė E. Brooks ir kun. A. Žilinskas.

Dviguba šventė Tėviškės parapijoje – Reformacijos šventė ir kun. L. Miliausko tarnystės 10-metis. Parapijiečiai klausosi vyskupo emerito Hanso Dumpio sveikinimo. Pirmoje eilėje iš k.: kun. L. Miliauskas, kun. A. Žilinskas, diakonė E. Brooks ir vysk. H. Dumpio žmona Donna.

Kelianti ir gryninanti muzikos galia

Jonas Vaznelis – Ramfis G. Verdi „Aidoje“. Čikaga, 1962

V. Juknevičiaus nuotr.

Šelmiškas Don Basilio – lyrinis bosas baritonas Arnoldas Voketaitis

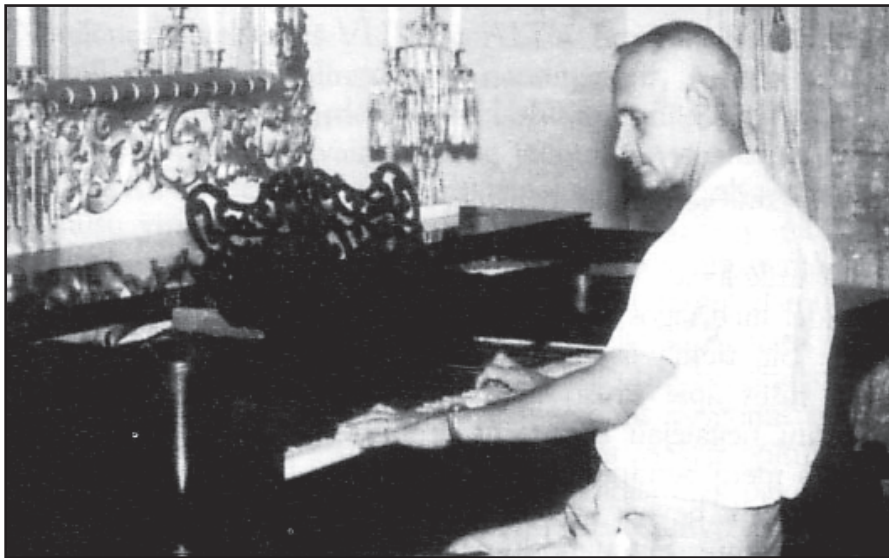
Kviečiame prisiminti muzikus čikagiečius

RAIMUNDAS MARIUS LAPAS

*Tave, tylus ramus kampeli,
Aš sveikinu tylos pasiilgęs!
Čia meilė žavi mano sielą,
Čia viskas ramu, viskas miela...*
(arija iš Ch. Gounod operos „Faustas“)

Dainininko vokalinis ir muzikinis brendimas – sudėtingas vyksmas. Jei jis kūrybinė asmenybė, jei turi meninę prigimtį, labai jautrią mažiausiam dirbtinumui, aštrų jautrumą muzikinei kalbai, tada anksčiau ar vėliau ateina diena, kada viskas, kas kaupėsi per daugelį metų menininko sieloje, pasiekia klausytojų širdis. Po sunkios ir dramatiškos kelionės jis peržengia tą nematomą ribą į meninį meistriškumą. Toks buvo ir tebėra visų mylimas ir gerbiamas Jonas Vaznelis. Solisto balsas visada skambėjo stipriai, aiškiai, savitai – nuo šviesaus lyrizmo iki gilaus dramtizmo ir grotesko. Jo vidaus giluma ir ryški individualybė įstengė atskleisti rinktinei publikai dainą bei ariją kaip švelniausią ir šviesiausią poezijos pasaulį.

Čikagos kaimynystėje tarp ošiančių pušynų ir šniokščiančių Michigano ežero bangų kurortiniame Indianos miestelyje Beverly Shores gyvenantis Jonas Vaznelis, nepaisant garbaus amžiaus (š. m. gegužės 3 d. jam sukako 90) tikisi, jei tik sveikata leis, dalyvauti viename ypatingame renginyje šį penktadienį. Mat po ilgos pertraukos į jaukias, kamerines „Draugo“ patalpas sugrįžta visuomenės pamiltos kultūrinės vakaronės. Ir ne vien maestro Vaznelis planuoja atvykti su mumis susitikti! Renginyje žada apsilankyti ir buvęs Čikagos Ly-

Vladas Jakubėnas savo namuose Čikagoje.

Iš knygos „Vladas Jakubėnas“ (Kaunas, 1999)

ric opera lyrinis bosas baritonas Arnoldas Voketaitis. Jis mielai sutiko pasidalinti prisiminimais apie sėkmingą savo karjerą šį kartą lietuvių operinėje scenoje.

Neišdildomą pėdsaką Čikagos lietuvių muzikiniame gyvenime paliko: kompozitoriai vienuolė Bernarda, Vladas Jakubėnas, Darius Lapinskas, Antanas Vanagaitis, Juozas Žilevičius, solistai Sofija Adomaitienė, Stasys Baras, Algirdas Brazis, Prudencija Bičkienė, Jonas Butėnas, Audronė Simonaitytė-Gaižiūnienė, Aleksandras Kutkus, Jadvyga Vencevičaitė-Kutkuvienė, Roma Mastienė, Izabelė Motekaitienė, Dana Stankaitytė, Jonas Vaznelis, Alė Kalvaitytė-Velbasienė, Arnoldas Voketaitis, chorvedžiai Juozas Kreivėnas, Jurgis Lampsatis, Darius Polikaitis, Alice Stephens, Kazys Steponavičius, Faustas Strolia, pia-

nistai Aleksandras Kučiūnas, Manigirdas Motekaitis, Alvydas Vasaitis, Čikagos lietuvių operos steigėjai Vladas Baltrušaitis bei Vytautas Radžius, estrados atlikėjai Algio Modesto „Neolituonų orkestras“, Balys Pakštas, Vanda Panavaitė-Stankienė, akordeonistas Ažuolas Stelmokas, plokštelių leidėjai Juozas Karvelis ir Jonas Ralis bei kiti – visas sąrašas būtų dar gerokai ilgesnis!

Vakaronėje „Prisiminkime mūsų muzikos veteranus – čikagiečius“, kuri įvyks spalio 30 d., penktadienį, 7:30 val. v. „Draugo“ redakcijoje (4545 West 63 gatvėje Čikagoje), prisiminsime kai kuriuos iš jų. Vieni dalyvaus asmeniškai, apie kitus prabils jų šeimų nariai, bičiuliai ar mokiniai. Vakaronėje dalyvaus ir viešnia iš Klaipėdos – muzikologė Danutė Petrauskaitė. Vakaronės metu veiks ir išeivijoje išleistų lietuviškų plokštelių paroda. Neformalioje aplinkoje prie vyno taurės ir užkandžių šeimyniškai praleisime vakarą. Juk „Draugas“ – ne tik seniausias pasaulyje leidžiamas laikraštis lietuvių kalba. Jis tebėra išeivijos gyvenimo pamatas ir pagrindinis lietuviškosios kultūros skleidėjas.

Mūsų tautos genijus Mikalojus Konstantinas Čiurlionis yra sakęs: „Muzika – tai Dievo pasiuntinys, atsiųstas judinti švelniausias ir geriausias mūsų sielos stygas, raminti širdis, suvargusias gyvenimo rūpesčiuose, guiti iš jų melus, nedorybes, pavydus, neapykantas“. Mes tikimės, kad tokia ramybė jūs patirsite apsilankę mūsų vakaronėje. Visus melomanus kviečiame gausiai dalyvauti.

„Draugo“ kieme galėsite saugiai pastatyti savo automobilius.

Dolores M. Plasewicz, gyvenanti **Baltimore, MD**, paaukojo „Draugui“ 50 dol. Jūsų paramos dėka dar ilgai gyvuos lietuviškas spausdintas žodis.

Kastytis K. Giedraitis, gyvenantis **Livonia, MI**, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 50 dol. Nuoširdžiausius padėkos žodžius skiriame Jums.

Parengė Vitalius Zaikauskas

Sumažėjo pesimistų

Vilnius (ELTA) – Per metus Lietuvoje sumažėjo neigiamai vertinančių padėti šalyje, rodo apklausa. 2015 metų rugsėjį trečdalis (34 proc.) apklaustų 18 metų ir vyresnių Lietuvos gyventojų atsakė, kad pastaruoju metu reikalai Lietuvoje iš esmės krypta į gerąją pusę, o du iš trijų (65 proc.) apklaustųjų manė, kad reikalai šalyje blogėja.

Didesni optimistai yra jaunimas iki 30 metų (51 proc. pastebi pagerėjimą), didmiesčių gyventojai (40 proc.),

Emigrantus domina socialinės garantijos

Vilnius (LRT.lt) – Pagal grįžusiųjų į Lietuvą emigrantų skaičių, 2014-ieji buvo rekordiniai metai: į šalį grįžo daugiau nei 19,5 tūkst. lietuvių. Tarptautinės migracijos organizacijos vykdomo projekto „Renkuosi Lietuvą“ koordinatorės E. Mačiulytės teigimu, pastaruoju metu užsienyje gyvenančius ir į Lietuvą svarstančius sugrįžti žmonės labiausiai domina socialinių išmokų, dokumentų registravimo Lietuvoje klausimai.

Statistikos departamento duomenimis, 46,8 proc. praėjusiais metais į Lietuvą grįžusiųjų emigrantų parke liavo iš Jungtinės Karalystės. Iš Airijos grįžo 11 proc., Ispanijos – 3,8 proc., JAV – 3 proc., Norvegijos – 10,1 proc., Rusijos – 2,3 proc., o iš Vokietijos – 5,8 proc. kadaise emigravusių lietuvių.

Vokietija nebeprimins apie Sovietų Sąjungą

Vilnius (Urm.lt) – Lietuvos ambasada Vokietijoje, reaguodama į Vokietijoje gyvenančių Lietuvos piliečių skundus dėl vis dar pasitaikančių atvejų, kai šios šalies tarnybos išduoda dokumentus su įrašu „gimimo vieta Sovietų Sąjunga“, kreipėsi į Vokietijos užsienio reikalų ministeriją.

Lietuvos ambasados Vokietijoje gautoje atsakomojoje Vokietijos užsienio reikalų ministerijos notoje informuojama, kad Vokietija *de jure* niekada nepripažino Sovietų Sąjungos

Toliau tvarkys Gedimino kalną

Labiausiai kalnui kenkia transporto ir keltuvo sukeliamą vibraciją.

Vilnius (BNS) – Lietuvos nacionalinio muziejaus direktorė Birutė Kulnytė sako, kad kitamet vėl bus gelbėjamas Vilniaus centre esantis Gedimino kalnas, kurio šlaitams gresia griūtis.

„Šiemet jis nebuvo tvarkomas, nes nebuvo lėšų skirta. Kitas metais vėl žadama skirti lėšų ir vėl bus tvarkymo darbai. Bus toliau užpilami žemės suslūgimai, tvarkomas pietrytinis šlaitas, kuris yra gana pažeidžiamas, kur dar nesutvarkytas vandens nutekėjimas“, – sakė B. Kulnytė.

respondentai su aukštuoju išsilaviniu (49 proc.) bei su didžiausiomis šeimos pajamomis per mėnesį – per 800 eurų (43 proc.), dirbantys valstybiniame sektoriuje (43 proc.), dešiniųjų pažiūrų gyventojai (45 proc.).

Daugiau už kitus dabartine padėtimi šalyje yra nepatenkinti vyresni nei 50 metų žmonės, gyvenantys kaime su nebaigtu viduriniu išsilavinimu bei su mažiausiomis šeimos pajamomis, o taip pat pensininkai.

Tais pačiais metais Airijoje gyventi išvyko 3 075, Ispanijoje – 937, Jungtinėje Karalystėje – 16 768, JAV – 1054, Norvegijoje – 2 631, Rusijoje – 1 275, Vokietijoje – 2 906 lietuviai.

Projekto pradžioje daugiau buvo sulaukta užklausų apie verslo kūrimą Lietuvoje, tačiau dabar daugiausiai klausimų susilaukiame dėl pensijų, bedarbio pašalpų, motinystės išmokų. Taip pat kyla daug klausimų, susijusių su dokumentų registravimu Lietuvoje – kaip užregistruoti užsienyje registruotą santuoką, gimusį vaiką.

Pasak E. Mačiulytės, pavyzdžiui, Airijoje ar Anglijoje tik prisiregistravęs žmogus iškart gauna bedarbio pašalpą. Tuo metu pas mus, norint gauti tokią pašalpą, paskutinė darbovietė turi būti buvusi Lietuvoje.

įvykdytos Baltijos valstybių aneksijos. Atsižvelgiant į šią nuostatą, Vokietijos užsienio reikalų ministerija paragino Federalinę vidaus reikalų ministeriją informuoti apie tai visas už dokumentų išdavimą atsakingas Vokietijos tarnybas.

Vokietijos užsienio reikalų ministerijos pranešimu, nuo šiol Lietuvos piliečiams išduodamuose dokumentuose nebeturėtų pasitaikyti įrašo „gimimo vieta Sovietų Sąjunga“.

Rumunija teisia buvusį prezidentą

Bukareštas (BNS) – Rumunijos teismas pradėjo tyrimą dėl buvusio Prezidento Iono Iliescu įtariamų nusikaltimų žmoniškumui, susijusių su smurtinių protestų malšinimu prieš 25 metus, kai žuvo šeši žmonės, o dar šimtai buvo sužeisti.

85 metų I. Iliescu atvyko į Aukštąjį kasacijos ir teisingumo teismą išklaisyti kaltinimų dėl smurtinių represijų per protestus 1990 metų birželį. Teismo pranešime sakoma, kad

Kaltinimai buvusiam JT Asamblėjos vadovui

New Yorkas (BNS) – JAV institucijos pateikė kaltinimus buvusiam Jungtinių Tautų (JT) Generalinės Asamblėjos pirmininkui John Ashe už kyšių, kurių suma buvo didesnė negu 1 mln. dolerių, ėmimą iš Kinijos nekilnojamojo turto vystytojų.

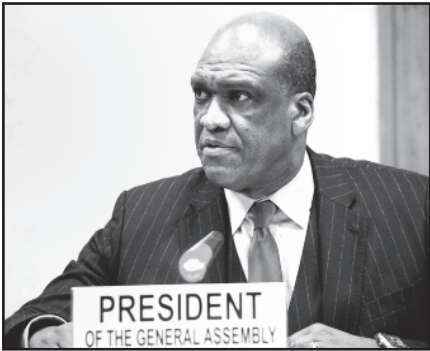
J. Ashe, kuris yra Antiqua ir Barbuda pilietis, vadovavęs Generalinei Asamblėjai nuo 2013 metų rugsėjo iki 2014 metų rugsėjo, kaltinamas ėmęs kyšius mainais į palaikymą pasiūlymui įkurti JT konferencijų centrą Macao.

61 metų veikėjas kaltinamas 2011–2014 metais gavęs daugiau negu 1,3 mln. dolerių kyšių iš penkių asmenų grupės, sakoma kaltinamajame akte, kurį pateikė New Yorko pietinės apygardos federalinis prokuroras. J. Ashe taip pat kaltinamas nuspėjęs daugiau negu 1,2 mln. dolerių pajamų mokesčių.

Kaltinimai pateikti ir dar keleriems žmonėms, tarp jų pagrindiniam

buvęs vadovas siejamas su trijų žmonių žūtimi ir dar keturių asmenų sužeidimu. Teisme jis praleido valandą, nieko nekomentuodamas ir neneigdamas kaltinimų.

Lazdomis ginkluoti angliakasiai ir policijos pareigūnai išvaikė kelias savaites trukusius demonstracijos šalininkų protestus Bukarešte, o per tuos neramumus tūkstančiai žmonių buvo suimti ir sumušti.

J. Ashe ir dar keturiems pateikti kaltinimai korupcija. Reuters nuotr.

korupcinio tinklo įtariamajam – turtingam Kinijos nekilnojamojo turto vystytojui Ng Lap Seng.

Kaltinamajame akte sakoma, kad šis korupcinis tinklas naudojos J. Ashe ir kitais pareigūnais, kad užsitikrintų palaikymą JT finansuojamam konferencijų centrui Macao, į kurį buvo investuota milijardai dolerių, taip pat nekilnojamojo turto projektams Antiqua ir Barbuda.

Vokietija verčia savo Konstituciją

Berlynas (Diena.lt) – Vokietija į arabų kalbą išvertė 20 pirmų šalies Konstitucijos straipsnių, apibrėžiančių pagrindines teises, tokias kaip žodžio laisvė, siekdama padėti pabėgėliams integruotis į visuomenę.

Vokietijos vicekancleris Sigmar Gabriel sakė, kad padarė 10 tūkst.

Baigėsi Vyskupų Sinodas

Vatikanas („Draugo“ info) – Katalikų vyskupai spalio 24 dieną baigė sinodą šeimos klausimais ir popiežiui Pranciškui įteikė konsensuso pagrindų parengtą ataskaitą, kuri atspindi aktyvią kovą tarp Bažnyčios konservatyviojo ir liberaliojo sparnų.

Baigiamojame ataskaitoje, apeinamas klausimas dėl to, ar išsiskyrusiems ir dar kartą susituokusiems tikintiesiems turėtų būti leidžiama vaidinti visapusišką vaidmenį Bažnyčioje.

Pranciškus baigiamojame kalboje pripažino, kad tris savaites trukusi vyskupų sinodo asamblėjos septynioliktoji generalinė kongregacija atskleidė didelį susiskaldymą tarp katalikų, dabar spres, koku laipsniu vadovausis šia ataskaita, kai ir jeigu nuspręs atnaujinti gaires dėl katalikiškojo mokymo klausimais, susijusiais su šeimos gyvenimu.

Dokumente yra tik vienas trumpas straipsnis dėl Bažnyčios požiūrio į homoseksualių tikinčiųjų, formuluojant klausimą apie tai, kaip kunigai gali padėti šeimoms, kuriose yra žmonių su homoseksualiomis tendencijomis.

Bažnyčia mano, kad kiekvienas žmogus, nepriklausomai nuo jo sek-

sualumo, yra vertas pagarbos ir priėmimo, kuriuo vengiama visų neteisingos diskriminacijos ženklų.

Tačiau pakartojamas Bažnyčios nepritarimas gėjų santuokoms: „Nėra absoliučiai jokio pamato laikyti homoseksualias sąjungas panašiomis į Dievo planą dėl santuokos ir šeimos ar net bent kiek analogiškoms (jam)“.

Baigiamajame dokumente nenaudojami tokie terminai kaip „Komunija išsiskyrusiems“, bet pabrėžiama, kad jie nėra ekskomunikuoti, rekomenduojama, kad vyskupai įžvalgiai atkirai ištirtų komplikotas šeimų situacijas.

Paliestas homoseksualių asmenų statusas. Pabrėžta, kad Bažnyčia negali pritarti homoseksualioms sąjungoms, tačiau dar kartą primenama, kad šie asmenys negali būti diskriminuojami.

Dar spalio 22 dieną popiežius Pranciškus pranešė apie savo sprendimą įkurti naują Romos kurijos instituciją, kurios kompetencijoje bus pasauliečių, šeimos ir gyvybės apsaugos reikalai. Būsima nauja dikasterija pakeis dabartines popiežiškąsias pasauliečių ir šeimos tarybas. Prie jos bus taip pat prijungta Popiežiškoji gyvybės akademija.

Dievas pasirinko šeimą

Įspūdžiai iš Pasaulio šeimų sąskrydžio Philadelphijoje

VIJOLETA VITKAUSKIENĖ

Buvo šiek tiek nedrąsu keliauti į JAV su visa šeima, nes buvo neaišku, kaip kiekvienas adaptuosimės milžiniškame renginyje. Kelionę įveikė-me. Nuo namų Lietuvoje iki viešbučio Philadelphijoje mūsų kelionė užtruko apie 30 valandų. Tik atvykę į viešbutį lifte susidūrėme su didele vienuolių grupe iš Lotynų Amerikos, ant vienuolių abitų buvo pavaizduota Gvadelupės Mergelė. Vienuolės mums šypsojosi. Užliejo geras jausmas; iškart pasijutom tarp savų. Pirmąjį rytą tik pažvelgėme pro viešbučio langą, – o ten nenutrūkstama eilė, eina ir eina žmonės į šeimų kongresą: ir vienuolių būriai, ir šeimos, ir grupės. Papusryčiaavę ir mes įsijungėme į tą nenutrūkstamą eilę. Kaip gerai, kad eiti mums reikėjo tik penkias minutes – mūsų viešbutis buvo prie pat Convention Center (didžiulis ačiū Šv. Andriejaus parapijos bendruomenės lietuviams). Po ilgos kelionės tas atstumas ir vaikams, ir mums buvo pats tas!

Tik įžengę į Convention Center iškart pasijutome minios dalimi. Daugybė įvairiausių žmonių – šeimų, kunigų, vienuolių; visi klega. Mus, pasimetusius, bemat pastebėjo savanorė. Paklaususi, ar viskas gerai, ji nukreipė mus kur reikia. Gavom nuostabias – permatomas kuprines, kurios bemat atsidūrė ant vaikų nugarų. Vėl stabtelėjome. Vėl bandėme susiorientuoti milžiniškame pastate, paskubomis skaitėme pranešimų pavadinimus, rinkomės tinkamiausią, ieškojome, kur vyksta jaunimo kongresas, nes vyresnėlė Miglė, kuriai jau septyneri, buvo užregistruota dalyvauti jame. Galiausiai dalijomės į dvi dalis: vyras su dukromis keliavo pamiegoti, o aš – į pranešimą. Šeimų kongresas buvo pavadintas „Our mission is love: family fully alive“. Pataikiau į diakono Harold Sivers-Burke iš EWTN pranešimą apie Mergelę Mariją, pirmąją apaštalę ir Atpirkėjo Motiną. Kelios mintys pasiro-

Pakeliui į Pasaulio šeimų sąskrydžio koncertą.

Vijoletos ir Mindaugo Vitkauskų nuotraukos

dė tokios artimos ir gaivinančios, būtent: *Mes norime, kad Dievas būtų toks, koki mes jį įsivaizduojame. Jei jis ne toks, mums jo ir nereikia. Dabar trejbė yra „I, Me, Myself“. Žmogus sako: „Aš esu geras žmogus, nieko nenuždžiau, taigi po mirties, žinoma, nueisiu į dangų. Tokiems žmonėms yra naujiena, kad yra dar devyni Dievo įsakymai, norint nueiti į dangų, kurių reikia laikytis. Lektoriaus pranešimo esmė buvo ta, kad Dievas tik tada pakeis mūsų gyvenimą, kada mes išsiklausysime į jį taip atidžiai ir jautriai, kaip tai darė Marija...*

Be galo širdį paglostė jaunimo kongreso patalpose kabanti Lietuvos vėliava. Nežinau, ar dar buvo vaikų ir jaunimo iš Lietuvos, bet radus savo vėliavą, net jaučiau pasidarė! Miglei buvo sunkoka, nes ji nekalbėjo angliš-

kai. Vis dėlto per pusdienį ji padarė kelis darbelius, jai vienai asistavo viena savanorė!

Per kelias dienas įsijungėme į ritmą, „išmokom“ dalyvauti kongrese, o čia jis ima ir pasibaigia! Nespėjome iki galo net mugės apžiūrėti, kurioje buvo devynios galybės dalykų, skirtų šeimai, šeimos idėjai palaikyti, – pradedant literatūra, baigiant juvelyrika...

Naktį prieš popiežiaus vizitą girdėjome, kaip traktoriai stumdo betono blokus, pro langus stebėjome policijos būrius. Atrodė jaudinančiai. Kiek daug reikėjo visai šaliai ruoštis, kad šis susitikimas įvyktų sklandžiai! Išėję į vakarinį koncertą patekome į lėtai, kaip upė, plaukiančią minią. Trimetę Audronę ir penkiametę Ugnę užsikėlėme ant pečių, susikabinome rankomis su Migle ir plaukėme. Tiesa, patikros

punkte neapsiėjome be asarų. Mums liepė nuo kotų nuimti vėliavėles. Tai mums neišėjo, tad kotelius teko nulausti. Audronė už visus apraudojo šį nutikimą, irėjome toliau. Judėjome gana ilgai, kol pagaliau, parodymus leidimus, įėjome į mums skirtą erdvę. Audronė užmigo. Paguldėme ją ant žolės, užklėjome viskuo, ką turėjome (nes temo ir darėsi vėsu), o ant viršaus – dar ir Lietuvos vėliava. Žmonių vis daugėjo, policijos taip pat. Kadangi buvome su Lietuvos vėliava, tai su kuo nors vis užsimegzdavo pokalbis. Sutikome bent penkis lietuvius ir žmones, kurie žinojo, kas yra Lietuva. Sutikome krepšinį žaidžiantį studentą (tai galima buvo nuspėti iš jo ūgio). Sutikome šeimą iš Kanados (šeimos tėvas – lietuvis). Sutikome kunigą iš Argentinos, kurio du draugai kunigai

Laukdama popiežiaus Audronė užmigo (užklėjom vėliava, nes oras atvėso).

Mindaugas tarp laukiančiųjų popiežiaus.

misionieriauja Vilniaus arkivyskupi-
joje. Sutikome lenkų porą, emigravu-
sią iš Lenkijos. Ši pora, pasak jų pačių,
Philadelphijoje jaučiasi nepaprastai ge-
rai, tarsi meškos ausy. Vakarėjant ek-
ranuose pamatėme atvykstantį popie-
žių. Minia suūžė. Puolėme žadinti
Audronę, Miglę jau repetavo lipimą į
stulpą, kad geriau pamatytų Popie-
žių. Galiausiai visi trys vaikai užsėdo
suaugusiems ant pečių: Ugnė – tėčiui,
Audronė – mamai, o Miglė – laimin-
gajam lenkui. Oi, kaip laukėm, oi,
kaip šaukėm, kol Popiežius pravažiavo
pro mus! Po to klausėmės jo paprastos
kalbos, stebėjome koncertą ir supra-
tome, kad jau laikas keliauti vieš-
butin. Parėjome; vaikai krito miegoti,
o mes baigėme žiūrėti koncertą per TV.
Rytojaus dienąėjimas į šv. Mišias
buvo labai panašus. Eiti reikėjo toli, po
to atstovėti patikros eilę... po to eiti,
eiti, kol prieiti zoną, kur galima buvo
įeiti su leidimais... O ten mums vietas
jau buvo užėmę kelionės draugai, se-
neliai Zimkai. Įsitaisėme kuo pato-
giausiai prie pat barjero, kad pamaty-
tume popiežių. Pakabinome trispalvę.
Policininko paprašėme, kad mus nu-
fotografuotų. Na, ir vėl laukėme. Aud-
ronė vis pasitikslandavo, ar tikrai at-
važiuos popiežius, ar tikrai bus Dievas?
Suprantama, kad popiežius ir Dievas
vaiko sąmonėje buvo tas pats asmuo...
Pagaliau sulaukėme, popiežius pra-
važiavo. Belaukiant susipažinome su
nuostabia šeima iš Philadelphijos. Šei-
ma sėdėjo visai šalia mūsų – mama ir
trys dukros, kurios jau augina savo vai-
kus. Paplepėjome. Jos pastebėjo, kad
amerikiečiai ne taip daug keliauja už
JAV ribų, bet, pasižiūrėjusi mus viena
iš jų davė mintį, kad galbūt vertėtų
vykti į kitą Pasaulio šeimų suvažiavi-
mą Airijoje... Šįkart ant žolytės užmi-
go Ugnė.

Keista buvo dalyvauti tokiose mil-
žiniškose šv. Mišiose... jos lėkte pralė-
kė. Pernelyg greitai! Pradėjome su-
prasti, kad šventė baigiasi, kad jau rei-
kia galvoti apie namus. Kaip viskas
įvyko greitai!

Kokios akimirkos liko atmintyje?
Kaip vienas tvarką saugantis kareivis,

supratęs, kad mes iš Lietuvos, iš kar-
to paminėjo krepšininką Žydrūną Il-
gauską. Visi žmonės, kurie išgirdavo,
kad mes iš Lietuvos, žinojo, kokia tai
šalis... ar tai buvo turgaus prekeivis, ar
maisto pardavėjas, ar kaimynas mi-
nioje... Mums tai buvo netikėta ir labai
malonu. Nepaprastai draugiški žmo-
nės, labai atidūs savanoriai, rūpestingi
ir draugiški policininkai ir kariai.
Mačiau, kaip vienas policininkas kū-
dikėliui užrišo batuką. Tuo metu pa-
vargusi mamytė laikė vaikutį ant ran-
kų... Mačiau, kaip policininkai vie-
nas kitam linkėjo ramybės. Patyrėme
išeivės iš Lenkijos džiaugsmą, ji labai
nustebo, kad mes atsibeldėme čia į su-
sitikimą. Gera buvo, kad popiežius
kalbėjo suprantamai, nes nuovargis
buvo nuolatinis mūsų kelionės paly-
dovas, ir mūsų smegenys veikė tiktai
vidutiniškai... Tos paprastos mintys,
kad meilė šeimoje yra apkabinimas,
pabučiavimas, pagaminti pusryčiai,
kad labai svarbu mylėti senelius ir vai-
kus, kad Dievas pasirinko šeimą... ne
puikiai gyvenančią, o... kukliai, sun-
kiaai gyvenančią šeimą, kuri buvo itin
atidi Jo valiai, ir Jam to pakako... bū-
tent tos popiežiaus mintys palaiko ir
mūsų šeimą. O koks svarbus buvo po-
piežiaus padėrinimas, kad svarbu
ieškoti bendrumo geruose darbuose, o
ne idėjinių, ideologinių skirtumų. Tik-
rai prasminga buvo patirti, kiek daug
žmonių dirbo ir kiek darbo jie įdėjo,
kad šeima jaustųsi sustiprinta ir pa-
laikyta! Prisiminkim, kad šie susiti-
kimai prasidėjo dar popiežiaus Jono
Pauliaus II iniciatyva. Tai reiškia,
kad Dievui šeima labai brangi, kad
Jam brangus kiekvienas iš mūsų.

Būtų gerai, kad mums Dievas būtų
ties pat svarbus, kiek mes esam svar-
būs Jam....

Vijoleta Vitkauskienė – trijų dukrų mama,
Vilniaus arkivyskupijos šeimos centro šeimos
bendruomenių koordinatore
Mindaugas Vitkauskas, tėtis, inžinierius
Miglė, septynerių metų, pirmokė
Ugnė, penkerių metų, ir **Audronė**, trimetė,
darželinukės

Vytautas Grauzinis, gyvenantis **Elgin, IL**, pratęsė metinę „Draugo“
prenumeratą ir paaukojo 50 dol. Dėkojame už ne vienerių metų paramą.

Ann L. Adams, gyvenanti **Brooklyn, NY**, kartu su metinės „Draugo“
prenumeratos mokesčiu atsiuntė 60 dol. Ačiū, kad skaitote, ačiū, kad
finansiskai remiate mūsų laikraštį.

„Draugo“ prenumeratoriai
gali skaityti
„DRAUGA“
internete be jokio
papildomo mokesčio.
Pageidaujantys turėtų
parašyti apie tai
administracijai:
administracija@draugas.org
ir gauti „log in“ bei slaptažodį.
Skaitykite „Draugą“ greičiau!

SIUNTINIAI
LIETUVA, LATVIJA, ESTIJA, LENKIJA, UKRAINA, RUMUNIJA

Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136
Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

SIUNTINIŲ PRIĖMIMO VIETOS

NAUJA **Granitex** 704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126 Tel: 630-888-1838

NAUJA **Biomed** 360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6676

NAUJA **Biomed** 2 4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706 Tel: 773-656-2430

NAUJA **Galos Caves** 6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634 Tel: 773-283-7701

NAUJA **Extreme Exteriors** 3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176 Tel: 847-671-1155

Excel Insurance 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641 Tel: 773-777-4700

Atlantic Express Chicago 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919

Smilga 2819 83rd St. Darien, IL 60561 Tel: 630-427-0929

Lithuanian Plaza 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866

Kunigaikščių Užėiga 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622

Rūta 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882

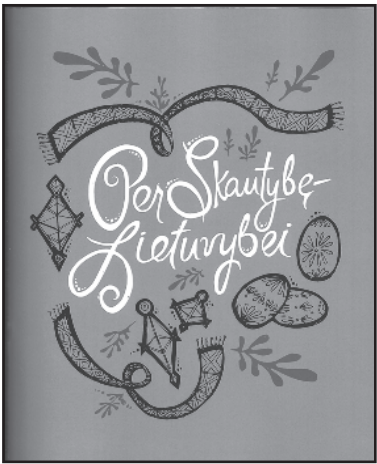
Always With Flowers 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339

Eurus Dell 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290

Wonders of Nature 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000

„Per skautybę – lietuvybei“

Lapkričio 1 d. 1 val. p. p. Ateitininkų
namuose Lemonte vyks Alės Nami-
kienės knygos „Per skautybę – lietu-
vybei“ sutiktuvs. Knygoje patei-
kiama Amerikos lietuvių židiniuose
vykusi skautų veikla, per liaudies me-
ną garsinusią Lietuvą – visus tuos 50
sovietinės nakties metų, kai Lie-
tuvos vardo nebuvo pasaulio žė-
mėlapiuose.

Knygos „Per skautybę – lietuvybei“ viršelio
autorė dail. Vaiva Rimeikaitė. Jos sukurto
reklamos apie viršūnių susitikimą Čikagoje
2012 m. buvo matomos visame mieste.

1942 m. Mokslo ir pramonės muziejuje, Čikagoje įvyko pirmoji Kalėdinių egļučių
paroda, kurioje baltais šiaudinukais buvo papuošta lietuviškoji eglė. Tos programos
pradininkė – Lietuvos gen. konsulo dr. Petro Daužvardžio žmona – Juzė Daužvar-
dienė, 1971 m. tapusi Lietuvos garbės konsule. Lietuvės skautės, sekdamos sesės kon-
sulės pavyzdžiu, šiaudinukais yra papuošusios egles muziejuose, bažnyčiose, parodose
Los Angeles, Detroite, Bostone, Hartforde, New Yorke, Toronte, Montrealyje. „Per skau-
tybę – lietuvybei“ knygoje įamžinti tų laikų darbai ir žmonės.

Knygoje iliustruota per 200 Gemos Kreivėnaitės, buvusios „Bridges“ žurnalo ir
„Skautų aidą“ techninės redaktorės, nuotraukų, rodančių skaites audėjas, margu-
čių margintojas – Velykes, šiaudinukų vėrėjas, parodų rengėjas. Kad ši istorija būtų
prieinama ir ateities kartoms, tekstą anglų kalba parašė fil. Kristina Vaičikonienė. Kny-
gos rengėjos dalyvaus knygos pristatyme lapkričio 1 d. 1 val. p. p. Ateitininkų na-
muose Lemont, IL.

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ

SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ

7600 W. College Drive

Palos Heights, IL 60463

Tel. 708–361–5550

Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS

Kalbame lietuviškai

6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6

Chicago, IL 60638

Tel. 773–229–9965

Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER

Akių ligos – chirurgija

150 E. Huron, Suite 1000

Chicago, IL 60611

Valandos susitarus

Tel. 312–337–1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue

Joliet, IL 60435

Tel. 815–741–3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL

Tel. 708–598–8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą

Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai

4647 W 103 St, Oak Lawn, IL

25 E Washington, Ste 1121,

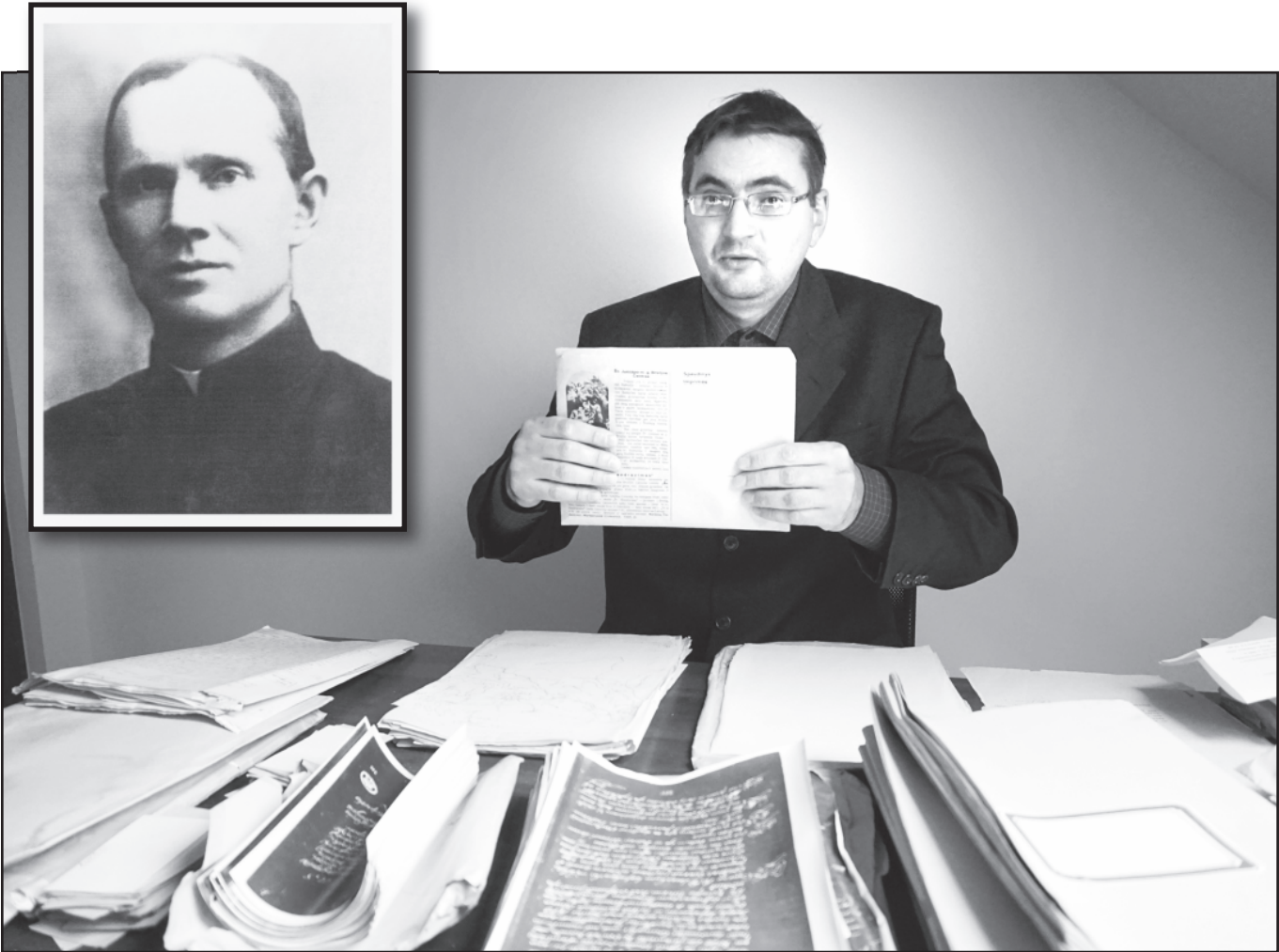
Chicago, IL Tel. 708–422–8260

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis,
automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų,
asmens turto perkraustymą **1-708-599-9680**

Centrinio ofiso adresas :
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Surasti istoriko, marijonų vienuolio profesoriaus Jono Totoraičio archyvai

Istorikas T. Kukauskas džiaugiasi atrastais dokumentais ir vadina tai lobiu.

ALGIS VAŠKEVIČIUS

„Kai vartydamas šiuos lapus tikrai supratau, jog rankose laikau Jono Totoraičio (1872–1941) archyvinius dokumentus, iš jaudulio net ašaros ištryško. Man, kaip istorikui, tai tikras lobis, o šiais laikais lobiai randami labai retai“, – pasakojo „Draugui“ Marijampolėje įsikūrusio prezidento Kazio Griniaus memorialinio muziejaus vyriausias fondų saugotojas istorikas Tomas Kukauskas.

Būtent T. Kukauskui neseniai pavyko surasti šį archyvą, apie kurio egzistavimą buvo girdėta, tačiau dokumentai iki šiol nebuvo atrasti. Savaitgaliais dirbdamas palaimintojo arkivyskupo Jurgio Matulaičio muziejuje istorikas paprašė Marijampolėje veikiančios vargdienių se-

serų vienuolijos vadovės sesers Viktorijos Plečkaitytės leidimo pasidomėti dokumentų dėžėmis, kurias saugojo vienuolės. Pati sesuo Viktorija istorikui užsiminė, kad kažkur tarp visų popierių gali būti ir J. Totoraičio archyviniai dokumentai.

„Gavau dvi nemažas dėzes dokumentų. Pradėjau vartyti, skaitinėti, ir netrukus neliko jokių abejonių – tai garsiojo istoriko archyvas, jam adresuoti ir jo rašyti laišakai, žymiojo veikalo ‘Sūduvos Suvalkijos istorija’ juodraščiai, Vatikano archyvų nuorašai, žemėlapiai, net kunigo ranka nupiešti anspaudai. Viskas sudėta labai rūpestingai ir skrupulingai. Tikrai nesitikėjau, kad tokį lobį kada nors teks laikyti rankose“, – sakė T. Kukauskas.

Lietuvoje šiandien labai gerbiamas Jonas Basanavičius, itin vertinama patriotinė Vinco Kudirkos veikla, o Jonas Totoraitis, nors šiek tiek jaunesnis už tuos tautos didžiavyrius,

yra mažiau žinomas, bet jis gyveno tuo pačiu sudėtingu laikotarpiu ir už savo darbus Lietuvai tikrai nusipelnė ne mažesnės pagarbos ir atminimo.

J. Totoraitis gimė 1872 m. gruodžio 24 d. Bliuviškių kaime, Griškabūdžio parapijoje, tuometėje Šakių apskrityje, buvo jauniausiais iš dešimties vaikų. Pradžios mokyklą jis lankė Griškabūdyje, vėliau Marijampolės Rygiškių Jono gimnazijoje baigė penkias klases. 1890 m. J. Totoraitis įstojo į Seinų kunigų seminariją, po penkerių metų ją baigė kaip susipratęs lietuvis ir tikras patriotas.

Paskirtas vikaru į netoli Marijampolės esančius Dauksius, jis jau buvo tvirtai apsisprendęs tarnauti lietuvių tautai, jam labai rūpėjo istorija, garbinga Lietuvos praeitis, jis savarankiškai mokėsi vokiečių ir prancūzų kalbų.

Gavęs vyskupo Antano Baranausko leidimą studijoms užsienyje, 1899 m.

jaunas kunigas įstojo į Fribūro universitetą Šveicarijoje, ten apsigynė disertaciją „Lietuviai Karaliaus Mindaugo laikais iki 1263 m.“ ir gavo mokslų daktaro laipsnį. 1905 m. pabaigoje jis buvo deleguotas į Didįjį Vilniaus Seimą. Kai kilo būtinybė leisti katalikišką laikraštį, tuo rūpinosi J. Totoraitis ir tapo 1906 metais pasirodžiusio „Šaltinio“ redaktoriumi.

1910 m. J. Totoraitis pal. J. Matulaičio paskatintas tapo vienuoliu marijonu, po metų jis buvo paskirtas Seinų seminarijos dvasios tėvu. 1917 m. J. Totoraitis dalyvavo Lietuvių konferencijoje Vilniuje, kurioje buvo išrinkta Lietuvos Taryba. Konferencijos metu jis su keliais kunigais susitarė įsteigti Marijampolėje „Žiburio“ gimnaziją, kuri buvo atidaryta 1918 m. pradžioje. Tokia pat „Žiburio“ gimnazija netrukus įsikūrė ir Seinuose, jos pirmuoju direktoriumi buvo J. Totoraitis.

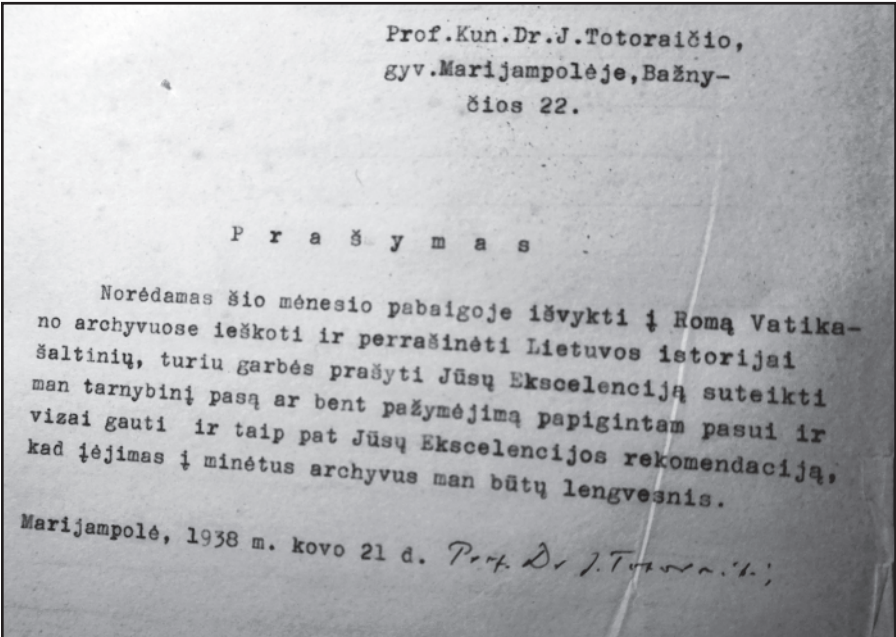
Labai reikšmingi kunigui marijonui buvo 1918–1923 metai, kai dėstydamas istoriją Marijampolės „Žiburio“ gimnazijoje jis parašė „Naujųjų amžių istoriją“ ir „Vidurinių amžių istoriją“ – vadovėlius, kurie buvo naudojami Lietuvos gimnazijose.

1921-aisiais J. Totoraitis iš marijonų vienuolijos gavo nurodymą įsteigti klasinę katalikišką gimnaziją Marijampolėje. Marijonų gimnazijai jis vadovavo 16 metų, istoriją dėstė ir Rygiškių Jono gimnazijoje.

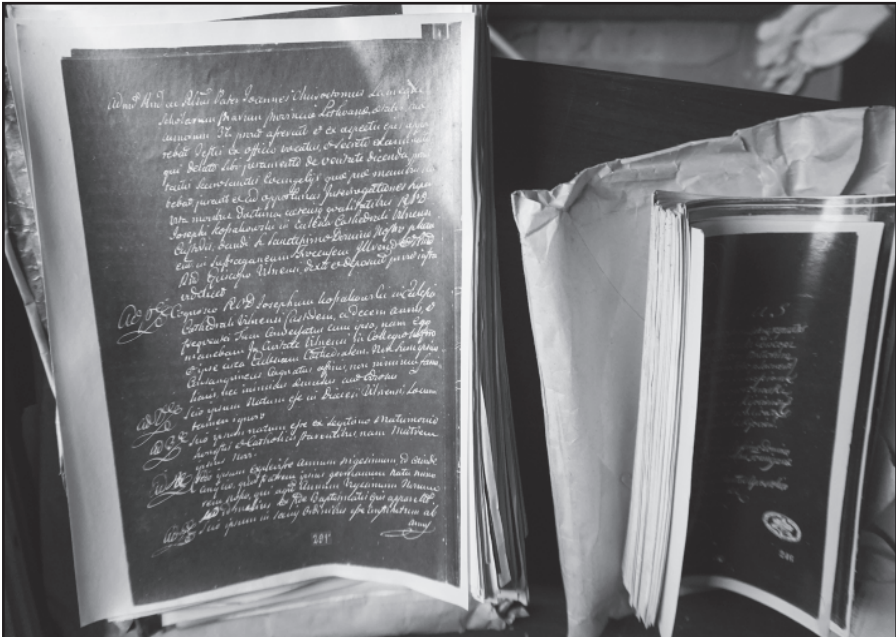
Nuo 1923 m. rudens J. Totoraitis skaitė paskaitas Lietuvos (dabartinio Vytauto Didžiojo) universiteto Teologijos-Filosofijos fakultete, dėstė naujųjų amžių bažnyčios istoriją, visuotinę naujųjų amžių istoriją, istorijos metodiką, Lietuvos istoriją, vadovavo Kauno universiteto Istorijos katedrai, jam buvo suteiktas profesoriaus vardas.

1930 m. J. Totoraitis buvo išrinktas Lietuvos marijonų provincijolu, jis buvo ir marijonų kunigų seminarijos rektorius. Prasidėjus Lietuvos okupacijai, kunigas buvo pašalintas iš visų pareigų, persikėlė dirbuotis į gimtinę, kur ir mirė 1941 m. birželio 21 d. Jis buvo palaidotas Griškabūdyje, bet po dvejų metų jo palaikai perkelti į Marijampolės marijonų kapines.

„Kai ekskursijų metu pasakoju apie Joną Totoraitį, visada pabrėžiu, koks visapusiškas žmogus jis buvo, kiek visokių pareigų ėjo, kiek daug darbų nuveikė. Tai buvo ypatinga asmenybė, o jo svarbiausias veiklas ‘Sūduvos Suvalkijos istorija’, išleistas 1938 metais, iki šiol turi didelę istoriografinę ir pažintinę vertę“, – teigė T. Kukauskas.

J. Totoraičio laiškas švietimo ministrui.

Dokumentų kopijos iš Vatikano.

J. Totoraičio kapas Marijampolės senosiose kapinėse.

A. Vaškevičiaus nuotr.

Pakartotinis šios knygos leidimas pasirodė po 65-erių metų – 2003-aisiais ir buvo išleistas Marijampolėje. 2004 metais viena šio miesto mokyklų pavadinta J. Totoraičio vardu, dabar tai jo vardo progimnazija, kurios ilgametė mokytoja kraštotyrininkė Danutė Vidrinskienė beveik metus dirbo, rengdama pakartotinį leidimą spaudai.

Yra žinoma, kad istorikas rašė ir šios veikalo antrąjį tomą, tačiau jo rankraštis iki šiol nėra surastas. T. Kukauskas neskuba pasakyti, ar tarp atrastų dokumentų tas rankraštis yra – tam reikia išsamesnių tyrimų, gal būt pavyko rasti tik antrojo tomo užrašus, medžiagos konspektus, fragmentus, juodraščius.

T. Kukauskas pasakoja, kad 1938 metų kovo pabaigoje J. Totoraitis, rinkdamas medžiagą naujai knygai, lankėsi Vatikano archyvuose, kur praleido kelis mėnesius. Dabar atrastuose dokumentuose – iš Vatikano parsivežtos dokumentų kopijos, kurias perskaityti nėra paprasta, nes visas parašyta lotynų kalba. Čia T. Kukauskas atrado ir 1938 metų kovą, prieš kelionę į Vatikaną tuomečiam Lietuvos švietimo ministrui Juozui Tonkūnui rašytą laišką, kuriame J. Totoraitis prašo ministro suteikti tarnybinį pasą ir rekomendacijas, kurios padėtų lengviau patekti į archyvus.

Profesoriaus mokslinis kūrybinis palikimas labai gausus – be veikalo apie Sūduvos istoriją, viduramžių ir naujųjų laikų istorijos vadovėlių bei kitų knygų, buvo parašyti dar 232 straipsniai ir recenzijos, o atradus visus įvairiuose šaltiniuose minimus jo rankraščius, išeitų dar bent pora toimų leidinių.

Čikagoje yra išleistas J. Totoraičio leidinys „Lietuvos atgijimas“, be įvairių Lietuvoje leistų, jis bendradarbiavo ir Jungtinėse Amerikos Valstijose ėjusiuose laikraščiuose „Vienybė Lietuvinkų“ ir „Žvaigždė“.

Rašydamas „Sūduvos Suvalkijos istoriją“, kunigas naudojos ne tik paskelbtais istorijos šaltiniais, bet ir surado naujų, iki tol nežinomų. Jis daug

konsultavosi su to meto žymiausiais jaunais istorijos tyrinėtojais Konstantinu Jablonskiu, Zenonu Ivinskiu, Adolfu Šapoka. Tarp dabar atrastų dokumentų – ir 1936-ųjų vasarį A. Šapokos rašytas laiškas J. Totoraičiui, kuriame kalbama apie dokumentus, susijusius su Gizių bažnyčios kūrimu. Yra čia ir vyskupo Pranciškaus Būčio laiškas J. Totoraičiui iš Romos.

„Dabar mano uždavinys – rasti dokumentus sutvarkyti, katalogizuoti, o vėliau jie pateks į marijonų archyvą Marijampolėje ir jais galės naudotis tyrinėtojai, mokslininkai, tie, kuriems tai rūpės. Kadaisė marijonų biblioteka Marijampolėje pagal savo dydį buvo trečioji visoje Lietuvoje, Antrojo pasaulinio karo metu ji buvo išdraskyta, daug kas atsidūrė archyvuose Vilniuje, nacionalinėje Martyno Mažvydo bibliotekoje, kai kas dingo, dalis buvo slepiama Marijampolės prokatedros bokštuose“, – sakė istorikas.

Platono patarimas

Sukūrė Dievas žmogų ir davė jam trijų stygų kankles, tris sielos pajėgas: protą, valią, jausmus.

Kodėl tik tris? Mat tik toms trimis pajėgoms Jis teikia tris atgamtines paramas – tikėjimą, viltį, meilę. „Taigi dabar pasilieka tikėjimas, viltis ir meilė – šis trejetas, bet didžiausias jame yra meilė“. (1 Kor 13, 13) Tikėjimo atgamtinė dovana paremia mūsų protą; viltis atgaivina mūsų valią, idant ji nesuglebtų; meilė sušildo mūsų jausmus, kad jie nesustingtų.

Jau vien toms trimis pajėgoms išugdyti gyvenimas per trumpas. Dejuojame, matydami jas „nesusikalbant“. Antai protas turi pakankamai žinių, bet trūksta valios jomis pasinaudoti. Antai kokie stiprūs mūsų jausmai, bet jau sunkiai paklūsta progos kontrolei. O jei žmogus nesivadovauja protu, jo gyvenime viskas išsiderina.

Kai viskas išsiderina, dingsta pusiausvyra, puolama į euforiją ar depresiją. Štai ir mes, atgimusioji tauta, po euforijos, po pasipūtimo orgijų įkiritome į depresiją. Nusivylimas sukėlė paranoidinę baimę. Gąsdiname vieni kitus, grasiname, kuriame baubų ir šmėklų pulkus. Taip atsitinka visuomet: kai nualinami, susargdinami jausmai, įsivyrėja depresija.

Anglų filosofas Diltey mato paralelę tarp individo ir tautos: serga individas – suserga ir visa tauta, valstybė; tobulėja individas – tobulėja ir tauta, visuomenė. Ką daryti, kad mūsų gyvenime vis įtėkmingiau imtų pirmauti protas?

Platonas, mąstydamas apie valstybę, jai valdyti siūlė pakviesti ir filosofus – proto ugdytojus. Tas patarimas nepaseno. Rami, blaivi filosofų mintis, jų gydan-tis žodis – didelė dovana mums, užkimusiems nuo euforiškų šūkavimų, mums, išsiblaivinantiems nuo euforijos, bet nusiritusiems į apatiją ir baimę.

Deja, į Platono patarimą retai atsižvelgiama. Valdžia neskuba įsileisti filosofus, o ir rėkianti minia ne visada juos nori girdėti. Jie visada stovi atokiau, bet, ir ten būdami, jie kelia mūsų protą, žadina išminties pajėgas.

Vargas filosofams, jei jie tylės, ir gėda tiems, kurie juos tildys.

1992 lapkričio 21
Iš kn. „Tėvo Stanislovo pamokslai“ Vilnius, 1994 m.

Donatas Januta. „Lietuviški takai“

Vilnius, 2015 m., 300 psl.

Šioje gausiai iliustruotoje knygoje pristatomi San Francisco advokato, istorijos tyrinėtojo Donato Janutos rašiniai apie šiandienos ir praeities Lietuvą ir lietuvius.

Aptarti santykiai tarp lietuvių ir žydų. Pristatyti Lietuvos karžygiai, tarp kurių generolai Povilas Plechavičius ir Vincas Vitkauskas, bei kovojusieji Afganistane. Aprašyti Amerikos lietuviai komunistai, jų gyvenimas ir veikla, jų susikirtimai su į JAV atvykusiais „dipukais“. Prisiminti du Amerikoje gimę lietuviai, kurie Lietuvoje tapo mir-tini priešai – partizanas Adolfas Ramanauskas ir išdavikas Juozas Markulis...

Daug kitų žmonių, įvykių, ir vaizdų iš lietuvių gyvenimo bei veiklos rasite šiame rinkinyje. Autorius paseka ir lietuvių pėdsakus Baltarusijoje, Prūsijoje, Lenkijos Suvalkų krašte, Latvijoje. Knyga skirta visiems, kas domisi Lietuva, lietuviais, jų veikla ir gyvenimu.

Knygą „Lietuviški takai“ galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje.

Kaina – 25 dol.

(Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9,25 proc.,
persiuntimas paštu – 5 dol.)

Teiraukitės tel. 773-585-9500

LIETUVIŠKOS MUZIKOS KARPINIAI

PO ANGELO SPARNU

Friday, November 13, 7 pm
Lithuanian Jesuit Youth Center
Jaunimo Centras
5620 S. Claremont Ave.
Chicago, IL 60636

Sunday, November 15, 1 pm
Chicago Nativity Blessed Virgin Mary Parish
Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčia
6812 S. Washtenaw Ave.
Chicago, IL 60629

Čiurlionio styginis kvartetas:

Remigijus Rančys - pučiamieji / woodwind instruments
Rita Mačilionaitė-Dočkuvienė - vokalas / voice

Nuotraukoje apačioje iš kairės:
Jonas Tankevičius (I smuikas / I violin)
Darius Dikšaitis (II smuikas / II violin)
Gediminas Dačinskas (altas / viola)
Saulius Lipčius (violončelė / chelo)

Bilietus galima įsigyti kapinėse "Old Vilnius", "Smilga", "Lithuanian Plaza", "Roma", "Kunigaikščių užiega". Maironio ir Čikagos lietuvių mokyklų raštinėse arba skambinant 773-578-0182.

Bilietai kainuoja \$25, studentams - \$20, mokslo darbuotojams - \$15.

Sekmadienį koncerto metu perąporos sporto sąrašą bus prieinama vaizduoti.

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Spalio 28 d., trečiadienį, 1 val. p. p. Švč.** Mergelės Marijos Gimimo parapijos salėje vyks Suvalkiečių klubo susirinkimas. Narius kviečiame dalyvauti.

■ **JAV LB Lemonto apylinkės Socialinių reikalų skyrius spalio 28 d., trečiadienį, 1 val. p. p. kviečia visus į PLC Lemonte skaityklą, kur matysite Lietuvos televizijos filmą apie Vincą Mykolaitį-Putiną, XX a. poetą, dramaturgą, romanistą, literatūros istoriką, labiausiai žinomą savo romanu „Altorių šešėly“.**

■ **Amerikos lietuvių vaiko ugdymo draugijos** narių susirinkimas įvyks ketvirtadienį, spalio 29 d. 6 val. v. Šaulių namuose, 2417 W 43 St, Čikagoje. Bus aptariama organizacijos veikla ir ateities planai.

■ **Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje** Visų Šventųjų dieną, sekmadienį, lapkričio 1-ąją, 11 val. r. bus aukojamos šv. Mišios mirusiųjų atminimui. Po šv. Mišių uždegsime žvakutes savo mirusiems artimiesiems ir susikaupę žvakučių šviesoje klausysimės poezijos, giesmių bei vargonų muzikos. Kviečiame dalyvauti.

Best Catholic Pilgrimages

Each pilgrimage is your once-in-a-life-time adventure...

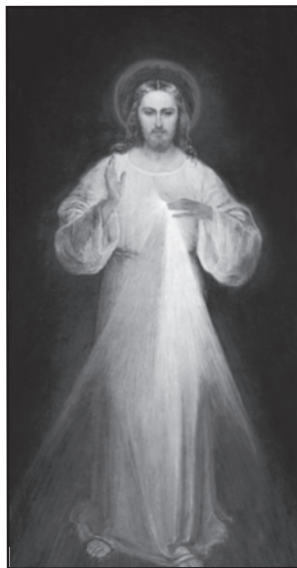
Best Catholic Pilgrimages has conducted tours and pilgrimages for over 20 years.

We specialize in sacred sites and historic events & locations...
Every detail is arranged so you can relax and experience every moment to the fullest throughout God's wondrous world...

**DIVINE MERCY with Fr. Luke
POLAND – PRAGUE – VIENNA**

Divine Mercy
Feast Day Mass with
His Eminence,
Cardinal Dzwisz
March 29 to April 8, 2016 -
\$2939.
Land & Air from Chicago

Call or email us for brochures
1-800-908-BEST (2378)
info@religious-travel.com
www.gobestcatholic.com

Č. Senkevičiaus vedamųjų rinkinys „DVYLIKA METŲ“

Gerą vedamąjį parašyti yra nelengva. Turiningus, apmąstytus, gražia kalba parašytus vedamuosius sukurti gali tik retas talentas. Toks talentas yra Česlovas Senkevičius, per ketvirtį amžiaus „Tėviškės žiburiams“ parašęs daugiau kaip 1 200 vedamųjų.

Pirmoji Č. Senkevičiaus vedamųjų rinktinė „Penki taškai...“ pasirodė 2004 metais. Geriausi pastarųjų dvylikos metų vedamieji sugulė į knygą „Dvylika metų“ – kiekvieniems metams autorius atrinko po šešis straipsnius. Knygą išleido Pasvalio Mariaus Katiliškio biblioteka ir leidykla „Naujasis lankas“. Pasvalys – Česlovo Senkevičiaus gimtinė. Autorius nebijo kandaus žodžio, bet juk tokie ir turėtų būti vedamieji – taiklūs ir kartais kandūs.

Rinktinę „Dvylika metų“ galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Kaina – 20 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9,25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.) Teiraukitės tel. 773-585-9500.

Lietuvių Fondo stipendininkų
muzikinis AČIŲ

Rudens spalvų garsai

**NEPAKARTOJAMŲ
VIRTUOZŲ
DERINYS**

Edvinas Minkštimas – fortepijonas
Juilliard muzikos
mokyklos auklėtinis

Tadas Korris – kontrabosas
Manhattan muzikos
mokyklos auklėtinis

**LIETUVIŲ FONDO
pokylis – koncertas**

2015 m. lapkričio 7 d.
Pasaulio lietuvių centro Pokylių salėje
14911 127 th St., Lemont, IL 60439

5:30 val. v. kokteiliai
6:30 val. v. koncertas
7:30 val. v. šventinė vakarienė
(šokiams gros Rasa Zubreckaitė ir
Romas Tamašauskis)

Bilieto kaina:
75 dol. (gėrimai įskaičiuoti į kainą);
50 dol. – jaunimui iki 21 m.

Info: www.lietuviufondas.org
arba tel. 630-257-1616
R.S.V.P. iki 2015 m. spalio 26 d.

**The Pittsburgh Lithuanian & Polish
Community Presents The 30th Annual**

POLISHFEST '15
Sun., Nov. 8, 2015
12:00 pm. - 5:00 pm.

**Cathedral Of Learning
University Of Pittsburgh
Pittsburgh (Oakland), Pa.**

**“Celebrating 75 Years Of
The Lithuanian & Polish
Nationality Rooms”**

***Folk Dancing *Folk Music**
***Country Bakery *Ethnic Food**
***Gift Mart *Folk Crafts**
***Cooking Demos *Kid's Krafts**
*** And Much, Much More !**

**Join Us For A Family Oriented Free Event Of Old
World Cultures, Ethnic Foods, Heritage & Religion
With Support From Lithuanian Community**

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“
internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti
apie tai administracijai:

administracija@draugas.org
ir gauti „log in“ bei slaptažodį.
Skaitykite „Draugą“ greičiau!